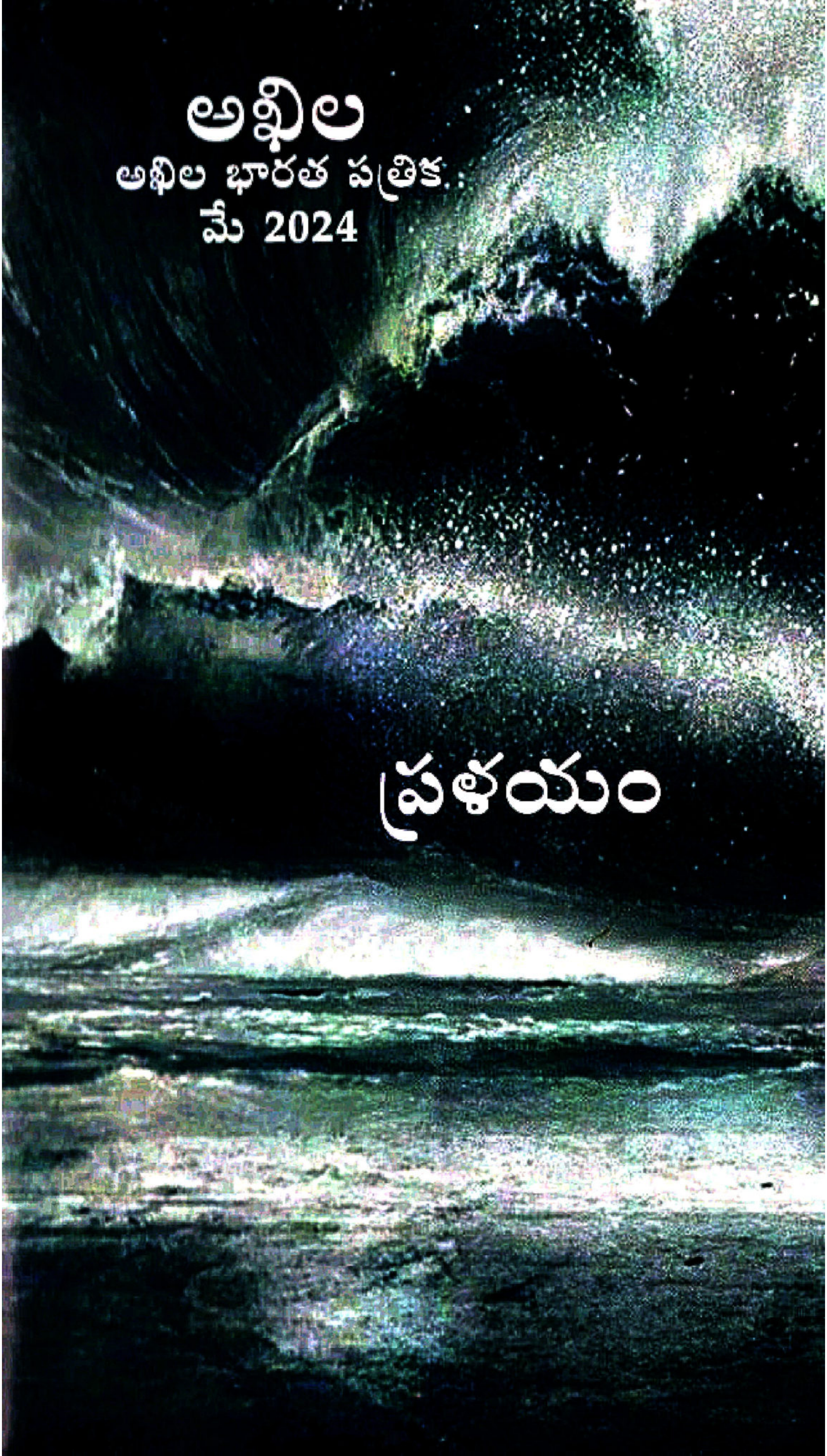
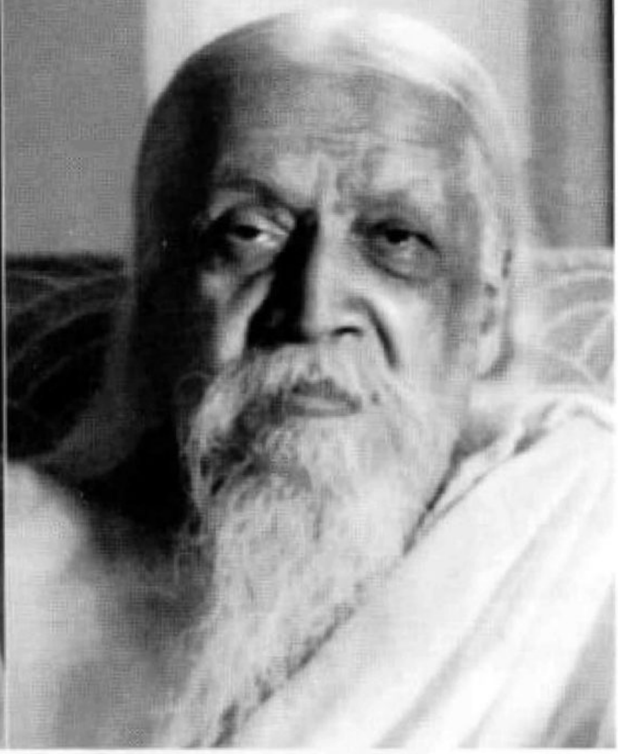
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

మే 2024

ప్రళయం

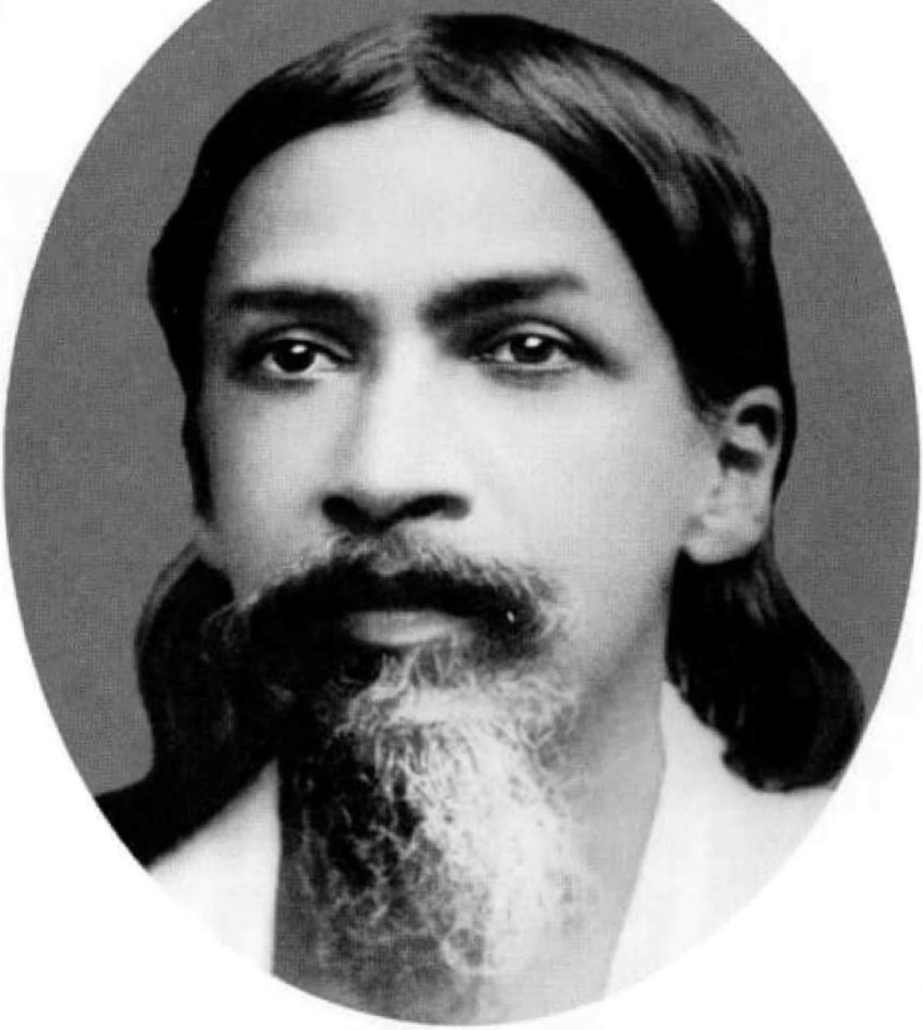

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం

ఈ సహస్రాబ్ది ప్రారంభం నుండి యుగాంతం గురించి, చాలా జోస్యం ప్రచారంలో వుంది. అదే సమయంలో రాబోయే ఒక నూతన యుగం గురించి, సత్యయుగం గురించి కూడా ఎక్కువగానే వింటున్నాం. మానవ ఊహాకందిన ఈ రెండు ఊహాగానాలలో బహుశా తక్కువగా అర్థం చేసుకొన్న ఒక పాక్షిక సత్యం వుండవచ్చు. పాత ప్రపంచం నిజంగానే చనిపోతోంది, నూతన ప్రపంచం రూపం తీసుకొంటోంది. దీనర్థం యేమిటి, దీనిలో వున్న సూచనలేమిటి అనేది ప్రళయం అనే శీర్షిక గల ఈ సంచికలోని విషయం

అనువాదం : కె.వి. రావు

సమస్తమూ ధ్వంసం అయినా, అలా అవ్వాలనే ఉద్దేశ్యం నాకు లేదు - ఆ విధ్వంసానికావలగా వున్న నూతన సృష్టిని నేనుచూస్తాను. ప్రపంచంలో జరుగుతున్న దానికి సంబంధించి, అది నన్నేం కలత చెందించదు. నాకు తెలుసు మొత్తమంతా ఆ విధంగానే జరుగుతుందని, గాంధీ సత్యాగ్రహం విషయంలో ఎటువంటి భ్రమలు నాకు లేవు. అది ఒక పెద్ద గందరగోళంగా లేక ఒక గొప్ప భంగపాటుగా ముగుస్తుందని నేను జరుగబోయేదానిని గురించి చెప్పిన విషయాన్నే నిజం చేసింది. నేను చేసిన పొరపాటేమిటంటే 'మరియు' వుండవలసిన చోట 'లేక' అని పెట్టడమే. మేధావంతులైన ఆదర్శవాదుల ఆశల విషయంలో వారి భావాలలో నేను భాగస్వామిని కాలేదు, కనుక నేను నిరాశ చెందలేదు. అందుచేత 'లేక' అని ఉన్న చోట 'మరియు' అని ఉండాలి.

CWSA 35:209 — *శ్రీ అరవిందులు*

గతం

ఏడవ సృష్టి, ప్రళయం

చివరకు, మృత్యువు వున్నంత కాలం, అన్నీ ఎప్పుడూ చెడుగానే ముగుస్తాయి. మృత్యువుపై విజయం సాధించినప్పుడు మాత్రమే, విషయాలు చెడు ముగింపునకు రాకుండా ఉంటాయి. అంటే అచేతనకు తిరిగి చేరుకోవడం అనేది, ఒక నూతన పురోగతిననుమతించడానికి, అవసరం ఉండదు.

పురోభివృద్ధి అనబడే మొత్తం ప్రక్రియ, కనీసం భువి మీద (ఇతర గ్రహాల మీద అదెలా ఉంటుందో నాకు తెలియదు) ఆ విధంగా ఉంది. బహుశా (ఖగోళ చరిత్ర గురించి నాకు పెద్దగా తెలియదు) విశ్వాలు కూడా - విశ్వాలు భౌతికంగా అదృశ్యమైపోతాయనేది వాళ్ళకు తెలుసా, విశ్వం అంతం గురించి భౌతిక చరిత్ర నమోదైందని? ఒక విశ్వం సృష్టించబడిందని, తరువాత ప్రళయంలోనికుపసంహరించుకొన్నదనీ ఆ తరువాత మరో నూతనమైనది వచ్చిందనీ సంప్రదాయాలు మనకు తెలుపుతున్నాయి. వాళ్ళననుసరించి, మనదియేడవ విశ్వం, అది ప్రళయానికి తిరిగిపోక, పురోగమనిస్తూనే ఉంటుంది. ఉపశమించడం ఉండదు. ఇందుచేత, వాస్తవానికి, ఆ విధమైన శాశ్వతత్వానికి ఒక నిర్నిరోధ పురోగతికి అవసరం, మనిషిలో ఉంది. కారణం ఆ అవసరానికి సమయాసన్నమైంది.

మదర్ : శిష్యునితో సంభాషణ నవంబర్ ***13, 1963***

సృష్టి ప్రళయానికి చేరుకొంటుందా?

వేదాలకన్నా పురాతనమైన ఒక చాలా పాత సంప్రదాయం చెప్పేదేమిటంటే ప్రస్తుత అభివ్యక్తి యేడవది, అంతకు ముందు జరిగిపోయిన ఆరు సృష్టులు ప్రళయానికి చేరాయి. కాని ప్రస్తుత సృష్టి నిరంతరంగా రూపాంతరీకరించబడుతుంది, సృష్టికర్త దగ్గరకు తిరిగి చేరదు.

CWM 19

భయమూ, వెనుకటి ప్రళయాల స్మృతి

ఒకేఒకదారి ఉన్నదని మరీ మరీ అన్పిస్తోంది... (నవ్వుతూ) అదొక వినోదం కలిగించే దృశ్యం. మనసు మీద బైఠాయించడం - మనసు మీద కూర్చో అంతే. నోరు మూసుకో. అదొకటే మార్గం.

మనసు మీదకూర్చో (మదర్ తలపై చిన్నదెబ్బ వేస్తారు) నోరు మూసుకో. గత ప్రళయాలన్నింటి స్మృతి ఉపచేతనలో ఉన్నది. ప్రతిదీ, అదృశ్యమైపోతుంది, కుప్పకూలిపోతుంది అనే అభిప్రాయాన్ని మనకు యెల్లప్పుడూ ఈ స్మృతి కలిగిస్తోంది.

కాని సత్యవెలుగులో విషయాల వంక చూచినపుడు, మరింత సుందరమైన సృష్టి ఉండవచ్చుననిపిస్తోంది. ఇదియేడవది, చివరిది అని థియోన్‌చెప్పాడు నాకు. శ్రీ అరవిందులు (థియోన్ చెప్పిన దాన్ని వారికి చెప్పాను) అంగీకరించారు, వారేమన్నారంటే 'ఈ సృష్టి అతి మనసు వైపు రూపాంతీకరణను చూస్తుంది'. కాని అతిమనసును చేరడానికి, మనసు నోరు మూసుకోవాలి! ఎల్లప్పుడూ నాకో అభిప్రాయం కలుగుతోంది (నవ్వుతూ) మనసు తలపై ఒక పసిబిడ్డ కూచొని (చిన్న బిడ్డ కాళ్ళూపుతున్నట్లు సంజ్ఞ చేస్తూ) మనసు తలపై ఆడుకుంటున్నట్లుగా ఉంటున్నది. నేను చిత్రించగలిగితే, నిజంగా నవ్వు తెప్పించే బొమ్మ అవుతుంది. మనసు, అతిపెద్ద ఐహిక మనసు (మదర్ తమ బుగ్గలనుబ్బిస్తారు) తాను ఎంతో ముఖ్యమైనదాననని, విడిచి పుచ్చనలవి గాని దానననని అనుకొనే మనసు, దాని తలమీద ఒక బిడ్డ కూచొని ఆటలాడుతున్నట్లు! చాలా తమాషా.

ఆహ్, మాన్ పెటిట్, మనకు విశ్వాసం లేదు! విశ్వాసం కలిగిన వెంటనే... 'మాకు ఒక దివ్య జీవనం కావాలి" అని అంటాం. కాని మనం అదంటే భయపడతాం. భయం అదృశ్యమైన తక్షణం, మనం నిజాయితీ పరులం అవుతాం. నిజంగా అంతా మారిపోతుంది.

'ఈ జీవితమింకెంతమాత్రం వద్దు' అంటాం. కాని (నవ్వుతూ) మనలో ఏదో దాన్నే పట్టుకుని వ్రేళ్ళాడుతుంటుంది.

అవును!

మన పాత భావాలకే మనం అంటిపెట్టుకొంటాం. మన పాత... నశించిపోయే ఈ పాత ప్రపంచానికే మనం భయపడతాం!

అదే సమయంలో దివ్య శిశువు మనసు తలపై కూచొని ఆటలాడు తుంటాడు! ఆ చిత్రం చిత్రించగలననుకొంటాను, అదెంతో అద్భుతంగా ఉంటుంది.

మనం ఎంతో చిలిపివాళ్ళం. దైవం తప్పు చేశాడు అని సైతం చెప్పగలం. (మదర్ ఒక విధమైన రోషంతో కూడిన హుందాతనాన్ని ప్రదర్శిస్తారు)

'విషయాలనలా నడుపగూడదు' అని అంటాం. అది హాస్యాస్పదం మాన్‌పెటిట్.

(నిశ్శబ్దం)

అత్యుత్తమ చికిత్సగా (అంటే అత్యంత తేలిక మార్గం) నాకు అన్పించేది నీ ఇచ్ఛయే. నీవు ఇచ్ఛయించినదే, సమస్త చిత్తశుద్ధితో. సమస్త చిత్తశుద్ధిగా, ఆ పిదప, అర్థం చేసుకోవడం జరుగుతుంది. అప్పుడు నీవు అర్థం చేసుకొంటావు. కానీ నీవు మానసికంగా అర్థం చేసుకోలేవు, ఇక్కడ కాదు (మదర్ తన శిరసును స్పృశిస్తారు)

నీ ఇచ్ఛయే.

మదర్ ఒక శిష్యునితో సంభాషణ, ఏప్రిల్ 12, 1972

సత్యసృష్టి

... సత్యసృష్టిలో ప్రళయం లేకుండా అనవరత వికాసమే ధర్మం" (శ్రీ అరవిందులు) ఈ అనవరత వికాసమంటే యేమిటి?

దీనిని గురించి మనం ఇదివరకే అనేకసార్లు మాట్లాడుకున్నాం అనుకొంటాను. సృష్టి ప్రక్రియలో, సృష్టి చలనం వెనుక, దానిని నిలిపి ఉంచుకోవడం (స్థితి) అదే చలనమూ, అఖండత్వాన్ని కోల్పోవడమూ, లేక ధ్వంసంగావడమనే చలనమూ (లయం) వెంటనంటి వచ్చేవి. చాలా తరచుగా అది పునరావృతం గావడం కూడా ఉండేది 'ఆరంభమయ్యేదంతా అంతం కూడా అవుతుంది' వగైరా, వగైరా.

వాస్తవానికి మన విశ్వచరిత్రలో, సృష్టితో ఆరంభమై, కొనసాగడం అనే శక్తితో కొనసాగడం, అఖండత్వాన్ని కోల్పోయి, ఒక విధ్వంసం, దివ్యమూలానికి తిరిగి చేరుకోవడం, అంటే ప్రళయం అని చెప్పబడే దానితో అంతంగావడం అనేది వరుసగా 6సార్లు జరిగింది. అందుచేతే ఈ సంప్రదాయం ఏర్పడింది. కాని యేడవ సృష్టి పురోగమించే సృష్టి. అంటే సృష్టి ప్రారంభ బిందువు నుండి కేవలం దాన్ననుసరిస్తూ కొనసాగడం మాత్రమే గాక, పురోగమనాత్మక సృష్టి ఉంటుంది. ఇకనెంత మాత్రం అఖండత్వాన్నికోల్పోని, ఆది దివ్యమూలానికి

తిరిగి చేరుకోవలసిన అవసరం గాని లేని దైవాన్ని అధికాధికంగా సంపూర్ణంగా ప్రకటించే పురోగమనాత్మక సృష్టి ఉంటుంది. సరిగ్గా మనమిప్పుడున్న సమయం యేడవ సృష్టి అని ప్రకటించబడింది. అంటే అది ప్రళయంతో, ఆదిమూలానికి తిరిగి చేరుకోవడం గాని, ఒక విధ్వంసం గాని అదృశ్యమైపోవడంతో గాని అంతంగావడం గాని ఉండదు. కాని దాని స్థానంలో ఒక అనవరత పురోగమనం ఉంటుంది. ఎందుచేతనంటే, తన సృష్టిలో దివ్యమూలం అధికాధికంగా పరిపూర్ణ వికాసం దాని ఉద్దేశం గనుక.

ఇది, శ్రీ అరవిందులు చెప్పేది. ఒక నిరంతర వికసనాన్ని గురించి వారు చెప్తున్నారు. అంటే దైవం అధికాధికంగా మరింత సంపూర్ణంగా అభివ్యక్తమౌతాడు. ఒక పురోగమనాత్మక సృష్టిలో అధికాధికంగా పరిపూర్ణంగా దైవం అభివ్యక్తమౌతాడు. ఈ పురోగమన స్వభావమే, ఆది మూలానికి సృష్టి తిరిగి చేరేటట్లు చేస్తుంది. విధ్వంసం ఇకనెంత మాత్రం అవసరం లేదు. పురోగమనించనిదంతా అదృశ్యమైపోతుంది. అందువల్లనే అవి పురోగమించవు గనుక, భౌతిక దేహాలు మరణిస్తాయి. కొంత సమయం వరకూ అవి పురోగమిస్తాయి. ఆ తరువాత అక్కడితో ఆగిపోతాయి. చాలా తరచుగా కొంతకాలం పాటు స్థిరంగా బహుశా వుండవచ్చు. ఆ తరువాత క్షీణించి అదృశ్యమైపోతాయి. అలా ఎందుకనంటే, ప్రస్తుతం ఉన్నట్లుగా ఉన్న భౌతిక పదార్థానికి నిరంతరం పురోగమించడానికి చాలినంత నమ్యత లేదు.

భౌతిక దేహం ఇకనెంత మాత్రం అఖండత్వాన్ని కోల్పోయే అవసరం గాని, అంటే మృత్యువు వాత పడవలసిన అవసరం గాని లేనివిధంగా దానిని పరిపూర్ణం చేయడానికి తగినంత నమ్యంగా చేయడం అసాధ్యం కాబోదు. భౌతిక దేహం నిరంతరం పురోగమించేందుకు సమ్మతించే, అంటే తన వికసనంలో దైవ చలనాన్ని అనుసరించేందుకు అనుమతించే, ఇంత వరకు అభివ్యక్తమైన సమస్త క్రియాశక్తులకన్న ఉన్నతతర క్రియాశక్తియైన అతి మనస్సు అవతరణ వల్ల తప్ప మరిదేనివల్లా అది సిద్ధించదు.

CWM 7:204-06

వస్తువులు / విషయాలు వాటి స్థానంలో లేవు

వస్తువులు వాటి స్థానంలో లేవనే విషయాన్ని, నా బాల్యంలోనే నేనర్థం చేసుకొన్నాను. ఆ తరువాత మాత్రమే, నాకు గుప్తజ్ఞానాన్ని బోధించిన వ్యక్తి

నాకు దాని గురించిన వివరణ యిచ్చాడు. ఎందుకనంటే అతని, జగదుత్పాదన వ్యవస్థలో ప్రతి విశ్వం పరాత్పరుని ఒక పార్శ్వం తనను తాను అభివ్యక్తం చేసుకొంటుందని, ప్రతి విశ్వం పరాత్పరుని ఒక పార్శ్వం మీద నిర్మితమైందని, ఒక దాని తరువాత ఒకటిగా అవన్నీ పరాత్పరుని తిరిగి చేరతాయనీ చెప్తూ ఒకదాని తరువాత ఒకటిగా సంభవించే వివిధ విశ్వాల ప్రళయాలు జరుగుతాయనీ వివరించాడు. ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా అభివ్యక్తమైన సమస్త పార్శ్వాలను ఆయన పేర్కొన్నాడు. ఎటువంటి తర్కమో! అసాధారణమని - దాన్నెక్కడో అట్టేపెట్టాను. ఎక్కడ అనేది మరచిపోయాను. ఈసారి, అది వరుసలో కచ్చితంగా ఎన్నో సంఖ్యో గుర్తులేదు. కాని తిరిగి ఉపసంహృతం కాని విశ్వం, అదియేదై వుండాలో అదిగా అయ్యేంతవరకు పురోగమన పథాన్ననుసరించే విశ్వం, చెప్పాలంటే అనంతంగా కొనసాగే విశ్వం. ఈ విశ్వం సమతూకానికి ప్రాతినిధ్యం వహించింది. గమన రహితమైనది గాక, పురోగమన సమతూకం అంటే, ప్రతిదీ దాని స్థానంలో ఖచ్చితంగా ఉంటుంది. ప్రతి కంపనం, ప్రతి కదలిక దాని స్థానంలో అది ఉంటుంది. ఇంకా క్రిందికి పోతే, సకలంతో వుండే సంబంధంలో ప్రతి రూపం, ప్రతి కార్యకలాపం, ప్రతిదీ కచ్చితంగా దాని స్థానంలో అది ఉంటుంది.

నాకు చాలా చాలా ఆసక్తి వుంది. ఎందుకనంటే, కేవలం అవి వాటి స్థానంలో లేవు. అంటే, స్థలంలో మాత్రమే గాక, కాలంలో కూడా అవి వాటి స్థానంలో లేవు. ప్రపంచాలతో ఆరంభమై, నక్షత్రాలు వగైరా, విశ్వంలో వాటి స్థానం, ప్రతిదీ కచ్చితంగా దాని స్థానంలో అది వుంది. కనుక ప్రతిదీ కచ్చితంగా దాని స్థానంలో, అత్యంత బ్రహ్మాండమైన దాని దగ్గర్నుండి, అత్యంత సూక్ష్మమైన దాని వరకూ, సకలం పురోగమనాత్మకంగా పరాత్పరమైన దానిని మళ్ళీ తిరిగి ఆవిర్భవింపజేయడానికి, ఉపసంహరించబడవలసిన అవసరం లేకుండా ప్రకటిస్తుంది. ఈ సృష్టిలో, ఈ విశ్వంలో ఒక దివ్య ప్రపంచ పరిపూర్ణత - శ్రీ అరవిందులు అతి మనస్సు అని పిలిచేది - అభివ్యక్తం కాగలుగుతుంది అనే వాస్తవానికి దీనిని ఆధారం చేసుకొన్నారు. ఈ సృష్టి సారభూత ధర్మం సమతూకం, ఈ కారణం చేత సృష్టిలో పరిపూర్ణత సిద్ధింపజేసుకోగలం.

CWM 10:106-07

పరమోత్కృష్ట చేతన, నిరంతర వికసనం

విశ్వం నిరంతర గమనంలో ఉంది. పరమోత్కృష్టచేతనా వికాసం అది. అంతకు ముందు జరిగిపోయిన దానిచే, సంభవించే సమస్తమూ నిబంధించబడుతుంది. విశ్వం ఉన్నదున్నట్లుగా కొనసాగుతుంది, ఎందుచేతనంటే అదలా ఉండి వున్నది గనుక, అదేదై ఉండి ఉన్నదో, అది అంతకు పూర్వమేదై వున్నదో దాని ఫలితం. అదెలా వుండబోతోంది అనేది అదిప్పుడేమై వున్నదో దాని పర్యవసానం!

విశ్వ వికసనం కొనసాగుతుందా లేక అదెక్కడైనా ఆగిపోతుందా? ఆరంభమనే, ఆరంభించాలనే నిర్ణయం అనే అభిప్రాయాన్ని కలిగించేదేది?

ఆరంభించాలనే నిర్ణయం ఎచటి నుండి వస్తుంది? (నవ్వుతూ) బహుశా పరాత్పరుని నుండి కావచ్చు, నాకు తెలియదు. ఇప్పుడున్న విశ్వం వంటి దాని కోసం ఆయన ఒకరోజున నిర్ణయించుకొని వుండవచ్చు, విశ్వం కోసం, తనను తాను విషయంగా చేసుకోవడం ఆరంభించి ఉంటాడు.

ఈ విశ్వపు ప్రతి మౌలికాంశం శాశ్వతం, ఎందుచేతనంటే, విశ్వం శాశ్వతం గనుక. ఇప్పుడు శాశ్వతమైన దానిలో 'ఆరంభం' అనే దానిని గురించి మాట్లాడడం కష్టం. అదెల్లప్పుడు వుండే వుంది, ఎల్లప్పుడూ వుంటుందనేది స్పష్టం. ఉదాహరణగా మాత్రమే తీసుకో (ఇదొక ఉపమానం, గుర్తుంచుకో, నేను చెప్పదగని విషయాలను గురించి, నేను చెప్పేటట్లు చేయకు) అసంఖ్యాకంగా అతి సూక్ష్మ వస్తువులు నిండుగా వున్న ఒక గోళాన్ని తీసుకో. ఈ మౌలికాంశాలన్నింటి సంబంధాన్ని నీవు మార్చినట్లయితే, వాటి సంఖ్య ఎంతో పెద్దది, తాత్త్విక దృక్పథంపరంగా చూస్తే అది అనంతంగాక పోయినప్పటికీ వర్ణనాత్మక దృక్పథం నుండి, అది అనంతం అని చెప్పవచ్చు. వాటి మధ్య బాంధవ్యాల సంభావ్యతలు అనేకం, వాటిని తేలికగా అనంతం అనవచ్చు. ప్రతి మౌలికాంశమూ శాశ్వతం. కూటములు అనంతం, కాని ఒకే రకమైన కూటమి, తనను రెండుసార్లు తిరిగి ఏర్పరుచుకోదు. అలా విశ్వం శాశ్వతంగా నూతనం, అయినప్పటికీ అది శాశ్వతంగా అదే.

సంప్రదాయాన్ననుసరించి యేం చెప్పారంటే...

అవును, అవును, ఇది సంప్రదాయానికి సంబంధించిన సమస్య కాదు. ప్రళయాన్ని గురించి మాట్లాడేవారున్నారు. ఆ విషయంనాకు తెలుసు. కాని

తేలిగ్గా తీసుకొంటే దానర్థం (క్షమించు, కొంచెం తేలికగా మాట్లాడాలెవరైనా, లేకపోతే యిది సహించశక్యంగానిదవుతుంది) ఏదో ఒక రోజు పరాత్పరుడలిసిపోవచ్చు, తాను చేసిన విశ్వంలాంటి దాన్నిచూచి అసంతృప్తి చెందవచ్చు, మరొకదాన్ని సృజించాలని అనుకోవచ్చు! దాన్నే జనం 'ప్రళయం' అంటారు. కాని అది దేనినీ మార్చదు. విశ్వపు సకల మౌలికాంశాలూ శాశ్వతం, శాశ్వతంగా వాటి కూటములు విభిన్నం.

CWM 4:217-18

పురోగమనాత్మక సమతూకం

మొదటి ఆరు (ప్రళయాలు) అవును అది నిజం. వరుస కూడా చెప్పారు. ఆ వరుసలో.. ఎందుకనంటే ప్రతి సృష్టీ ఒక విధమైన కొన్ని ఆపాదిత శక్తులపై నిర్మితమైంది. ఈ ఆపాదిత శక్తుల వరుస క్రమం ఇవ్వబడింది. అవి నాకు తెలుసు, ఎక్కడో వాటిని వ్రాసాను కూడా. కాని అది నా దగ్గర లేదు. అందుచేత నీకు దానినివ్వలేను, పొరపడవచ్చు. కానీ ఏదో ఒక రోజు, దానిని వ్రాసిన కాగితాన్ని తీసుకొచ్చిస్తాను. నాకు తెలిసిందంతా యేమిటంటే, ఈసారి సృష్టి సమకూతం మీద ఆధారపడి ఉంది. కాని అదొక ప్రత్యేక సమతూకం, ఎందుచేతనంటే అదొక పురోగమనాత్మక సమతూకం. అది నిలకడగా ఉన్న సమతూకం కాదు. ప్రస్తుత సృష్టి ఆపాదిత శక్తి సమతూకం. అందుకనే ఈ సృష్టిలో, ప్రతిదీ కచ్చితంగా దాని స్థానంలో ఉన్నందున, ఒక పరిపూర్ణ సమతుల్యతలో వున్నందున, ఇకనెంత మాత్రం కీడుకు తావుండదు. కీడు అంటే ఏమిటి? వస్తువులు / విషయాలు వాటి స్వస్థానంలో లేకపోవడమే. స్వతహాగా చెడ్డదైనదేదీ లేదు, కేవలం అది వున్న స్థానం తప్పు, అది దాని యథార్థస్థానం కాదు.

CWM 6:71

అసురుల భవిష్యత్తు

నాలుగు గొప్ప అసురులున్నారు. ఆ నలుగురిలో యిద్దరు మార్పుచెందించబడ్డారు. వాళ్ళు దివ్యకార్యంలో పాలుపంచుకొంటున్నారు. తక్కిన ఇద్దరు, గట్టిగా అదివరకటిలాగానే ఉండిపోయారు. ఎంతకాలం అలా పట్టుకొని ఉండిపోతారు? చూద్దాం. మారడమా అంటే సకల సమగ్రతలో వాళ్ళ స్థానాన్ని వాళ్ళు తీసుకొని, నిశ్చలంగా ఉండడం లేక అదృశ్యమైపోయి

అంటే, వారి మూలంలో వాళ్ళు తిరిగి లయమైపోవడం అనేది రెండిట్లో ఎంచుకోవడం వాళ్ళముందుంది.

వారిలో ఒకరు మారిపోవడానికి గట్టి ప్రయత్నమే చేశాడు గాని, సాధించలేకపోయాడు. అది జరిగే సమయానికి, అతనికది చాలా అసుఖం కలిగించేదిగా కన్పించింది. మరెప్పుడైనా చూద్దామని అప్పటికి విరమించుకొన్నాడు. మరొకతని విషయంలో అతను ప్రయత్నించడానికే అంగీకరించ లేదు. అతడు ప్రపంచంలో చాలా చాలా ముఖ్యమైన స్థానాన్ని ఆక్రమించాడు. ఎందుకనంటే విషయాలు తెలియని జనం అతనిని 'జాతుల ప్రభువు' అని సంబోధిస్తారు. వాస్తవానికి కొంచెంసేపటి క్రితం ప్రపంచాన్ని శాసించే, వాళ్ళ పాలననెంతమాత్రం వదలుకోవడానికిష్టపడని క్రియాశక్తుల గురించి మాట్లాడాను. దానితో వాళ్ళు పూర్తి సంతృప్తిపడ్డారు. ఆతని అంత్యం ఏదో ఒక రోజు వస్తుందని అతనికి తెలియదని కాదు కాని చేయగలిగినంత వరకు అతడు దానిని యింకా వాయిదా వేస్తుంటాడు.

వారికి మానవ ప్రమాణాలు లేవు గనుక, అలా చాలా కాలంపాటు కొనసాగవచ్చు, కాదా? వాళ్ళ ప్రభావానికి ఒక్క మానవచేతనైనా, దానికి ప్రతిస్పందించ సిద్ధంగా ఎక్కడో వున్నదని భూమిపై కనుగొనినంతకాలం వాళ్ళుంటారు. కాబట్టి సమస్యను నీవూహించవచ్చు. ఇప్పుడు వాళ్ళు వ్యక్తుల ద్వారా గాక జాతుల ద్వారా వాళ్ళ ప్రభావాన్ని చూపుతుంటారు.

CWM 6:171-72

పరిపూర్ణతా వికసనం

మనం యేదికాదో, యేదిగా అవ్వాలనుకొంటామో దానినంతా మనం 'దైవం' అని అంటాం. అనంతంగా వున్నతమైనదని మనకు కన్పించేదంతా మనం చేసినదానికంతా మాత్రమే గాక, మనం చేయగలుగుతామని అనుకొనే దాన్నంతట్నీ కూడా, మన అవగాహన మన ప్రస్తుత సంభావ్యతను అధిగమించిన దానినంతా మనం 'దైవం' అని అంటాం.

దీన్నొక తమాషాగా నేనుచెప్పడం లేదు. కాని ఎందుచేతనంటే, మనం కొన్ని వేల సంవత్సరాల వెనక్కుపోతే, మనుషులు దైవం అన్నప్పుడు నేను నమ్ముతున్నట్లు, అసలెప్పుడైనా దైవం అని వారంటే - బహుశా అధిమనస్సు

భగవంతుళ్ళలాంటి ఒక స్థితిని గురించి పలికి వుంటారు. స్పష్టంగా, చాలాకాలం పాటు భువిని శాసించి, భువిపై అనేకమైన వాటిని రూపొందించిన ఈ రకమైన అధిమనస్సు భగవంతుళ్ళు, మనకు అతి మనస్సుయేద్దై వుంటుందని మనం ఊహించామో దానికన్న చాలా తక్కువ స్థాయికి చెందిన వాళ్ళుగా మనకు కన్పిస్తారు. మనం కచ్చితంగా దేనినైతే దైవం అని చెప్పుకొంటున్నామో భువిపైకి తీసుకురావాలని ప్రయత్నిస్తున్నామో ఈ అతిమనస్సు, ఈనాడు మనకు అధిమనస్సు ఎలా అన్పిస్తున్నదో, అలా ఇప్పటికే కొన్ని వేల, లేక లక్షల సంవత్సరాల తర్వాత అన్పిస్తుందేమో. సృష్టిలో, అంటే ఆతని స్వీయ విసృజనలో, దైవం పురోగమనాత్మకం అనడంలో నాకు గట్టి నమ్మకం వుంది. సృష్టికి బయట ఆ ఏమిటో, మనం ఊహించలేం. కాని ఈ విధమైన నిరంతర అస్తిత్వంలో ఆతడు అభివ్యక్తమైన వెంటనే, ఆతడు తనను తాను అధికాధికంగా, తన అస్తిత్వంలో అత్యంత సుందరమైన వాటిని చివర్లో అభివ్యక్తం చేయడానికి మినహాయించి ఉంచుకొన్నట్లుగా అన్పిస్తోంది.

ప్రపంచం పురోగమనిస్తున్న కొద్దీ, ఆతడు ప్రపంచంలో ప్రకటించేది మరింతకింతగా మనం దివ్యం అని చెప్పుకొనేదవుతుంది.

బాహ్య, పరిణామాత్మక చేతన వున్న వారికి భూమి యెలా అభివృద్ధి చెందినదనే విషయంలో కొంత అవగాహన ఉన్నవారికి విశదీకరించడానికి శ్రీ అరవిందులు అతిమనసు అనే పదాన్నుపయోగించారు. ఈ సమస్తానికీ ఆవలకుపోయే, మానవ సృష్టికన్న, మనిషి కన్న, ఆతనినే శ్రీ అరవిందులు యెల్లపుడూ మానవజీవి అనిపిలిచే అతనికన్న అత్యున్నతమైన దీనిని విశదీకరించేందుకు శ్రీ అరవిందులు 'అతిమనస్సు' అనే పదాన్నుపయోగించారు. రాబోయే ఈ ఏదో, మనిషికన్న మహనీయమైనది, ఉత్తమమైనది. తనను తాను అర్థమయ్యేటట్లు చేసుకొన డానికి వారు దానిని అతిమానసికం అన్నారు. మనం కేవలం, ఇతఃపూర్వం అభివ్యక్తమైన దానికంటె మరెంతో దివ్యమైనదీ ఈ ఏదో అని చెప్పవచ్చు.

CWM 8:33-34 — *శ్రీమాత*

స్పందించే అభివ్యక్తి

ఈ అభివ్యక్తి తాలూకు అనుభవం నాకు ఉంది. స్పందిస్తున్న అభివ్యక్తిఅని దాన్ని మనం పిలవచ్చు, ఇది విస్తరిస్తుంది సంకోచిస్తుంది, విస్తరిస్తుంది, సంకోచిస్తుంది.... అలా ఒక సమయం వస్తుంది, అప్పుడు ఎటువంటి విస్తరణ వస్తుందంటే, అందులో నీటివంటి కదలిక, అవసరానికి అనుగుణంగా మారే గుణం, మారగలిగే సామర్థ్యం ఉన్నస్థితి వస్తుంది. అప్పుడు ఇంకొక కొత్త రూపాన్ని తీసుకొనడానికి ఆ అభివ్యక్తిని తిరిగి ఉపసంహరించుకోవలసిన అవసరం ఉండదు. అప్పుడక్కడ నిరంతర ప్రగతిశీలమైన రూపాంతరీకరణ జరుగుతుంది. ఇది ఏడవ సార్వత్రిక సృష్టి అని, ఇదివరకే ఆరు ప్రళయాలు వచ్చాయని, ఇది ఏడవ సృష్టి అని, అయితే ఇది తిరిగి ఉపసంహరించ బడకుండా తనను తాను మార్చుకోగలదని చెప్పే ఒక మార్మికవేత్త నాకు తెలుసు. అటువంటి వాటికి ఎటువంటి ప్రాముఖ్యత లేదు అనేది స్పష్టమే, ఎందుకంటే ఒక వ్యక్తికి శాశ్వతత్వపుచేతన ఉన్నప్పుడు అది(అభివ్యక్తి) ఇలా ఉందా అలా ఉందా అన్నది పెద్ద విషయమే కాదు. పరిమిత మానవ స్పృహలో మాత్రమే ఈ రకమైన ఆశయం లేదా శాశ్వతమైన దాని అవసరం ఉంటుంది, ఎందుకంటే మన లోపల, "శాశ్వతత్వపు జ్ఞాపకం" అని పిలవబడేది ఒకటి ఉంది. శాశ్వతత్వం యొక్క ఈ జ్ఞాపకం వలన అభివ్యక్తిలోకూడా శాశ్వతత్వం ఒక భాగం కావాలని కోరుకుంటుంది. కానీ ఈ శాశ్వతత్వం యొక్క భావం మనలో చురుకుగా పనిచేస్తూ ఉంటే, మనం దుఃఖించము. చెడిపోయిన వస్త్రాన్ని విసిరివేసినప్పుడు మనం దుఃఖించము - మనం దానిపట్ల మమకారం కలిగిఉండవచ్చు, కానీ మనం దుఃఖించము! విశ్వం ఒక రోజు అదృశ్యమై పోయినప్పుడు, అది దాని పనిని పూర్తిగా నెరవేర్చిందని అర్థం, ఇక దానికి వేరే సంభావ్యతలు ఏమి మిగిలి లేవు గనక దాని స్థానంలో ఇంకో విశ్వం ఆవిర్భవించాలి.

CWM 10:217

ప్రయాసలు మరియు ప్రయత్నాలు

నేను ఈ పరిణామం యొక్క వంపు తిరిగిన రేఖను ఆసాంతం అనుసరించాను. మీరు చేతనలో అభివృద్ధిలో చాలా చిన్నగా ఉన్నప్పుడు,

- అది తనంతట తానుగా రూపాంతరం చెందుతూ ఉండవచ్చు, కానీ అది ఎల్లప్పుడూ భూమిగానే కొనసాగుతూ ఉండాలి అనుకుంటారు. అటు తరువాత, మీరు కొంచెం పరిణతి చెందినప్పుడు, మీరు దానికి చాలా తక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తారు. అలాగే మీరు శాశ్వతత్వం యొక్క భావనతో నిరంతరం సంయోగంలో ఉన్నప్పుడు, అది కేవలం ఒక ఎంపికకు సంబంధించిన విషయం మాత్రమే అవుతుంది. ఇకపై దాని అవసరం లేదు, ఎందుకంటే అది నీ క్రియాశీల చేతనను ప్రభావితం చేయలేదు.

కొన్ని రోజుల క్రితం, (ఎప్పుడో సరిగా నాకు గుర్తు లేదు కానీ, ఈ మధ్యనే)నేను ఈ చేతనలో ఒక ఉదయం మొత్తం జీవించాను, అక్కడ నేనేం చూశానంటే జీవి యొక్క పరిణామం తాలూకు వంపుతిరిగిన రేఖలో, భూమి యొక్క జీవితకాలం పొడిగించబడాలి అనే అవసరం చాలా లోతుగా ఉన్నట్లు అనిపించింది. భూమి యొక్క జీవితకాలం నిరవధికంగా పొడిగించడానికిఈ అవసరం వస్తుగతం చేయబడింది, కాబట్టి చెప్పాలంటే, అది ఇకపై అంత లోతుగా లేదు, ఇది ఎలా ఉందంటే ఒక కళా ప్రదర్శన చూసి అది ఇలా ఉండాలా లేదా అలా ఉండాలా అని నిర్ణయించడం లాంటిది. ఇది దృక్కోణంలో ఆసక్తికరమైన మార్పుగా మనం అనుకోవచ్చు.

ఇది ఒక కళాకారుడి లాంటిది, కానీ ఒక కళాకారుడు తనను తాను ఒక ఆ కళారూపం గా మార్చుకుంటాడు . ఒక ప్రయత్నం, రెండవ ప్రయత్నం, మూడవ ప్రయత్నం, తనకు అవసరమైనన్ని ప్రయత్నాలు చేసి, అటుపై ఒక రకమైన సంపూర్ణత, ఇంకాసరికొత్త అభివ్యక్తులకు, ఆ కొత్త వ్యక్తీకరణల అవసరాలకు అనుగుణంగాగ్రాహ్యశక్తిని సాధించినప్పుడు అన్నింటినీ తిరిగి లోపలికి తీసుకొని, అన్నింటినీ మళ్ళీ కలగలిపి, అన్నింటినీ మళ్లీ బయటకు వ్యక్తం చేయవలసిన అవసరం లేదు. కానీ ఇది అంతకంటే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఉన్న విషయం కాదు, అది నేను చెప్పినట్లు, ఎంపికకు సంబంధించిన విషయం మాత్రమే. అన్నింటికంటే, అభివ్యక్తి అనేది వస్తుగతమైన ఆనందం కోసం రూపొందించబడింది-ఆనందం లేదా ఆసక్తి లేదా, అలాగే... ఒకసారి రూపుదిద్దుకున్నది తగినంత మార్పుకు అవకాశం ఉండి, తగినంత గ్రహణశక్తిని కలిగి, సులభతరంగా మార్చుకోగలిగి, విశాలతరమై ఎప్పటికప్పుడు అభివ్యక్తి చెందుతున్న నూతన శక్తులచే కొత్త మూసలోకి పోసుకోగల సామర్థ్యం

ఉంటే గనక ఇకపై దానిని తుడిచి వేసి మళ్ళీ తయారు చేయవలసిన అవసరం ఉండకపోవచ్చు.

ఆ వంపు తిరిగిన పరిణామ క్రమంతో పాటు "ప్రారంభం ఉన్నదానికి ముగింపు ఉండాలి" అనే సామెత కూడా వచ్చింది - ఇది నిజం కాకపోయినా అది మానవ మానసిక నిర్మాణాలలో ఒకటిగా కనిపిస్తుంది. కానీ ఆసక్తికరమైన విషయం ఏమిటంటే, ఒకరు దానిని పై నుండి లేదా మరింత ఖచ్చితంగా చెప్పాలంటే కేంద్ర బిందువు వద్ద నుండి చూసినప్పుడు సమస్య తీవ్రత క్రమంగా తగ్గుతుంది.

ఇది అంతా ఒకటిగానే అనిపిస్తుంది ... ఇది ఒక "సూత్రం" కాదు, ఎందుకంటే ఇది కేవలం ఒక సూత్రం కాదు ఒక నియమం - వ్యక్తుల కోసమే కాక ప్రపంచాలు మరియు విశ్వాల కోసం చేయబడిన ఒక నియమం.

CWM : 10-217-19 — *శ్రీ మాత*

వర్తమానం

ఏది తుడిచి పెట్టుకుపోతోంది

సరే, ఒక్కటే మార్గం.... మీరు వినకుండా ఉండగలిగితే, మంచిది, కానీ మీరు వింటే, ఒకే ఒక్క సమాధానం: "మీరు చెప్పేది నేను పట్టించుకోను, నేను పట్టించుకోను"-నిరంతరంగా. "మీరు తెలివితక్కువవారు అవుతారు"- నేను పట్టించుకోను. "నువ్వు నీ పనులన్నీ పాడుచేస్తావు"-నేను పట్టించుకోను.... ఆ దిక్కుమాలిన వాదనలన్నింటికీ ఒకటే సమాధానం: నేను పట్టించుకోను.

ప్రతిదీ చేసేది పరమాత్మ అని మీరు అనుభవం పొందినట్లైతే, అచంచలమైన విశ్వాసంతో, మీరు ఇలా అంటారు: "మీ వాదనలన్నీ పనికిరానివి. దైవం యొక్క సహవాసంలో చేతనలో ఉండే ఆనందం, ప్రతిదీ అధిగమిస్తుంది" - ఇది సృష్టిని అధిగమిస్తుంది, జీవితాన్ని అధిగమిస్తుంది, సంతోషాన్ని, విజయాన్ని అధిగమిస్తుంది, ఇది ప్రతిదానిని అధిగమిస్తుంది (శ్రీ మాత ఒక వేలు పైకి చూపించారు):

అంతే. అప్పుడు అంతా బాగానే ఉంటుంది. ఇంకా అది ముగిసిపోతుంది.

అది ప్రకృతిలోని అన్ని చెత్త వస్తువులను ప్రకాశవంతమైన పగటి

వెలుగులోకి, బహిరంగ ప్రదేశంలోకి, ఆ శక్తితో సంబంధంలోకి నెట్టినట్లే.

అవును!

... వాటితో ఇంక మనకు పూర్తిగా తెగతెంపులయ్యింది

అదే కాకుండా మనలో ఉన్న సత్సంకల్పాల మీద దాడి జరిగినట్లుంటుంది.

కొంత సమయం తరువాత, ఇది ఖచ్చితంగా అద్భుతంగా మారుతుంది, కానీ కొన్ని క్లిష్టమైన సమయాల ద్వారా జరుగుతుంది.

అవునవును, నిజంగానే ప్రతిదీ తుడిచిపెట్టుకుపోతుందా అని మీరు సంశయంతో ఆశ్చర్యపడే సందర్భాలు ఉన్నాయి. (శ్రీ మాత నవ్వుతూ) అది అసంబద్ధం! అసంబద్ధమైనది. తుడిచిపెట్టుకు పోయేది ప్రతిఘటన మాత్రమే.

శ్రీ మాత శిష్యునితో సంభాషణ: ఏప్రిల్ 12, 1972

ముప్పు మరియు ప్రమాదం

ఈ ఆదర్శం కోసం, భౌతిక మరియు ఆర్థిక జీవితానికి తెలిసి తెలిసి మనమిచ్చే అధిక ప్రాధాన్యత నిజానికి మనిషి యొక్క పూర్వ స్థితికి, అతని ప్రారంభ అనాగరిక స్థితికి, ప్రాణం, పదార్థంపై దానికుండే మక్కువకు నాగరిక తిరోగమనం, అభివృద్ధి చెందిన మానవజాతి దాని సంపూర్ణంగా అభివృద్ధి చెందిన శాస్త్రవిజ్ఞానం యొక్క మానసిక వనరులతో జరిగే ఆధ్యాత్మిక తిరోగమనం.

మానవ జీవితం యొక్క మొత్తం సంక్లిష్టతలో ఒక అంశంగా, పరిపూర్ణమైన మానవుని ఆర్థిక భౌతికపరమైన ఉనికికి మనమిచ్చే ఈ ప్రాధాన్యత మొత్తం ఒక నిర్దిష్టమైన స్థానాన్ని కలిగి ఉంది: దానికి మనమిచ్చే ఏకైక లేదా ప్రధానమైన ప్రాముఖ్యతలో మానవాళికి, పరిణామానికి పెను ప్రమాదం నిండి ఉంది. మొదటి ప్రమాదం నాగరిక రూపంలో పాత ప్రాణిక భౌతిక ఆదిమ అనాగరికుల పునరుత్థానం. సైన్స్ మనకు అందుబాటులోడుంచిన సాధనాలు బలమైన ఆదిమ ప్రజలచే అభివృద్ధి చెందిన నాగరికతను అణిచివేసే నాశనమొందించే ప్రమాదాన్ని తొలగిస్తాయి, అయితే ఇది మనలో, నాగరిక మానవునిలో అనాగరికుల పునరుజ్జీవనంజరిగితే అది ఇంతకంటే ప్రమాదకరం, ఇది మనం మన చుట్టూ చూస్తూనే ఉన్నాం. మనలోని ప్రాణిక భౌతిక మనిషిని నియంత్రించడం ఉద్ధరించడం అనే ఉన్నతమైన కఠినమైన మానసిక నైతిక

ఆదర్శంమరియు మానవుని తననుండి తాను అతని అంతరిక ఉనికిలోకి విముక్తి కలిగించుకునే ఆధ్యాత్మిక ఆదర్శం లేకుంటే అటువంటి ప్రమాదం ఖచ్చితంగా వస్తుంది. ఈ తిరోగమన పరిస్థితి తప్పించుకున్నప్పటికీ, మరొక ప్రమాదం ఉంది, పరిణామం చెందాలనే లోతైన కోరికఆగిపోవాలంటే, ఒక ఆశయం కానీ ఆదర్శం కానీ లేకుండా స్థిరమైన సౌకర్యవంతమైన యాంత్రిక సామాజిక జీవనంలో నిలచి పోవడం మరొక సాధించగలిగిన ఫలితం. హేతువు తనకు తానుగా జాతి యొక్క పురోగతిని ఎక్కువ కాలం కొనసాగించలేదు, అది ప్రాణానికి శరీరానికి మరియు మనిషిలోని ఉన్నతమైనదానికి గొప్పదైనదానికి మధ్యవర్తిగా ఉంటేనే అది పని చేయగలదు. ఎందుకంటే అది ఒక అంతరంగిక ఆధ్యాత్మిక ఆవశ్యకత, తనలో ఇంకా సాధించబడని విషయాల నుండి వచ్చిన ఒక ప్రచోదన అతనిలో పనిచేస్తూ ఉంటుంది. ఒకసారి పరిణామంలో మానసిక స్థాయిని సాధించాక అది పరిణామం తాలూకు వత్తిడి, ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యం కోసం చేసే పోరాటం. అది త్యజించ బడితే, అతను తిరోగమించినట్టే మళ్ళీ మొదటినుండి ప్రారంభించవలసిందే, తనకు ముందు ఆవిర్భవించి నశించి పోయిన జీవులవలె తాను అంతరించి పోవలసిందే, అప్పుడది ఉన్నస్థితిని నిలిపి ఉంచడంలో, పరిణామం యొక్క ఆశయాన్ని నెరవేర్చడంలో జరిగిన ఒక వైఫల్యంగా భావించాలి. ఉత్తమంగా అతను ఇతర జంతు జాతుల మాదిరిగానే కొన్ని రకాల మధ్యస్థమైన ఒక మాదిరి పరిపూర్ణతలో నిలిచిపోతాడు, అయితే ప్రకృతి అతని స్థాయిని దాటిన ఉన్నతమైన సృష్టికి తన మార్గాన్ని అనుసరిస్తుంది.

CWSA 21:1090

పరిణామంలో సంక్షోభం

ప్రస్తుతం మానవజాతి పరిణామం సంక్షోభంలో ఉంది, దానిలో తను సాధించవల్సిన స్థితి యొక్క ఎంపిక నిక్షిప్తమై ఉంది. మానవ మనస్సు కొన్ని దిశలలో అపారమైన అభివృద్ధిని సాధించింది, మరికొన్నింటిలో అది నిర్బంధించబడి దిగ్భ్రాంతి చెందుతున్నది ఇకపై దాని మార్గాన్ని కనుగొనలేని స్థితిలో ఉన్నది. మానవుని చురుకైన మేధాశక్తి మరియు సజీవ సంకల్పంతో బాహ్య జీవితం యొక్క నిర్మాణం జరిగింది, ఆ నిర్మాణం నిర్వహించలేనంత పెద్ద సంక్లిష్టమైన నిర్మాణం, అతని మానసిక, ప్రాణిక, శారీరక ఆశయాల

సాధన కోసం నిర్మించబడిన సంక్లిష్టమైన రాజకీయ, సామాజిక, పరిపాలనా, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక యంత్రాంగమది. అతని మేధోపరమైన, ఇంద్రియపరమైన, సౌందర్య పిపాస మరియు భౌతిక సంతృప్తి కోసం జరిగిన వ్యవస్థీకృత సామూహిక సాధనమది.

మానవుడు సృష్టించుకున్న నాగరికత అతని పరిమిత మానసిక సమర్ధతకు అవగాహనకు మించి పెరిగిపోయింది. అతని పరిమితమైన ఆధ్యాత్మిక నైతిక సామర్థ్యంతో అతను దానిని వినియోగించుకోలేడు అలాగే నిర్వహించనూ లేడు. అటువంటి నాగరికత అతని తప్పులు చేసే నైజం కలిగిన అహంకారానికి దాని వింత కోరికలకు ప్రమాదకరమైన సేవకుడి వలె తయారవుతుంది. గొప్ప దృష్టి కలిగిన మనస్సు కానీ, జ్ఞానంతో నిండిన అంతరదృష్టి కలిగిన ఆత్మకానీ ఇంకా అతని చైతన్యం యొక్క ఉపరితలంపైకి రాలేదు, అది జరిగితే ఈ జీవిత ప్రాథమిక సంపూర్ణతను దానిని మించిన దాని స్వేచ్ఛాయుతమైన పెరుగుదలకు ఒక అవసరమైన పునాదిగా ఉంటుంది. జీవిత సాధనాల యొక్క ఈ కొత్త సంపూర్ణత, అతని ఆర్థిక భౌతిక అవసరాల యొక్క ఎడతెగని అసంతృప్తి ఒత్తిడి నుండి విముక్తి కోసం, భౌతిక ఉనికిని అధిగమించే ఇతర గొప్ప లక్ష్యాల సంపూర్ణ సాధనకు ఒక అవకాశంగా ఉంటుంది. ఉన్నతమైన సత్యం, సంక్షేమం, సౌందర్యం యొక్క ఆవిష్కరణ కోసం, మనిషి యొక్క ఉన్నత దైవిక చైతన్యం కోసం పరిపూర్ణత కోసం జీవితంలో అది జోక్యం చేసుకుంటుంది, ఉపయోగించుకుంటుంది: కానీ అందుకు బదులుగా అది అనేకంగా పెరుగుతున్న కొత్త కోరికలు, దూకుడుగా విస్తరిస్తున్న సమిష్టి అహంకారం కోసం ఉపయోగించబడుతుంది. అదే సమయంలో శాస్త్రవిజ్ఞానం విశ్వ శక్తి యొక్క అనేక ప్రయోజనాలను మనకు అందుబాటులో ఉంచింది, మన జీవితాన్ని భౌతికంగా ఒకటిగా చేసింది. కానీ ఈ సార్వత్రిక శక్తిని ఉపయోగించేది ఒక అల్పమైన మానవ వ్యక్తిత్వం లేదా మతోన్మాద పూరితమైన అహంకారం, దాని జ్ఞానం దాని కదలికల వెలుగులో విశ్వజనీనమైనది ఏమీ లేదు, మానవ ప్రపంచం యొక్క ఈ భౌతిక కలయికలో నిజమైన జీవిత ఐక్యతను, మానసిక ఐక్యతను, ఆధ్యాత్మిక ఏకత్వాన్ని సృష్టించగలిగే అంతర్గత జ్ఞానం లేదా శక్తి లేదు. అక్కడ ఉన్నదంతా మానసిక ఆలోచనల ఘర్షణ, వ్యక్తిగత, సామూహిక శారీరక కోరికలు, అవసరాల గందరగోళం, ప్రాణికమైన ఆకాంక్షలు, కోరికలు, అజ్ఞాన

జీవన ప్రేరేపణలు, ఆకలికేకలు, వ్యక్తుల జీవన సంతృప్తి కోసం పిలుపులు రాజకీయ, సామాజిక, ఆర్థిక పరిష్కారమార్గాలు, సందడితో నిండిన కలగలుపు వినాదాలు, మనుషులు అణచివేయుడానికి, అణచివేయుబడడానికి, చంపడానికి, చంపివేయబడడానికి సిద్ధంగా ఉన్న కొన్ని సర్వరోగనివారిణిగా భావించే మార్గాలు,తమవద్ద ఉన్న అపారమైన అతిబలీయమైన మార్గాల ద్వారా ఒక ఆదర్శవంతమయిన పరిష్కారం దొరుకుతుందనే నమ్మకంతోఏదో విధంగా వాటిని ఎలాగైనా ఎదుటివారిపై రుద్దడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. మానవ మనస్సు జీవితం యొక్క పరిణామం తప్పనిసరిగా పెంపొందుతున్న విశ్వజనీనత వైపు దారి తీయాలి. కానీ అహంకారంతో కూడిన విభజనాత్మకమైన మనస్సుతో విశ్వజనీనతను ఆహ్వానించడమంటే అది విస్తారమైన పొంతనలేని ఆలోచనలు, ప్రేరణలను మాత్రమే సృష్టించవచ్చు, కలగలిసిపోయి పూర్తిగా జీర్ణించుకోబడని మానసిక, ప్రాణిక భౌతిక పదార్థంతో కూడిన గందరగోళంతో నిండిన సమూహంగా ఉండే ఒక పెద్ద ఉనికికి చెందిన పదార్థం తయారు అవుతుంది, ఇది ఆత్మ యొక్క సృజనాత్మక సామరస్యపూరిత ప్రకాశం ద్వారా స్వీకరించబడనందున, సార్వత్రిక గందర గోళంలో అసమ్మతిలో మునిగిపోవలిసిందే, దానినుండి గొప్ప సామరస్యపూరిత జీవితాన్ని నిర్మించడం అసాధ్యం.

CWSA 21: 1089-91

ప్రతిఘటన యొక్క స్థానాలు

ఈ రెండు స్థానాలు అత్యంత ప్రతిఘటనను కలిగి ఉంటాయి. మానవ చేతనలో ఇది అజ్ఞానం, అచేతన,చెడును కోరుకోవడమనే శక్తులకు లోబడి ఉంటుంది. ఇది చాలా వరకు పురోగతిని సత్యం వైపుకు ముందుకు సాగడాన్నినిరాకరిస్తుంది. దురదృష్టవశాత్తు, ప్రతి మానవుడిలో ఇది ప్రతిఘటన యొక్క స్థానం, ఇది చాలా సంకుచితంగా ఉండే బుద్ధిమాంద్యం, అది తాను ఉపయోగించని దేన్నీ అర్థం చేసుకోవడానికి నిరాకరిస్తుంది. ఈ విషయాలను చేపట్టి వాటిని మార్చాలనుకోవడం నిజంగా వీరోచిత చర్య. మేము దీన్ని కూడా చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము. ఇది చేస్తేనే గాని, భూమికున్న పరిస్థితులను మార్చడం సాధ్యం కాదు.

రాజకీయమైన విత్తపరమైన పరిస్థితుల కంటే ఆర్థిక సామాజిక

స్థితిగతులను మార్చడం సాపేక్షంగా చాలా సులభం.

CWM 9: 167-68

తీవ్రమైన బెదిరింపు

అక్కడ ఇదీపరిస్థితి. గత యుద్ధం తరువాత ఇది చాలా దారుణంగా తయారైంది. ప్రతి సంవత్సరం, ఇంకా అధ్వాన్నంగా పెరిగిపోతుంది. వ్యక్తి అటువంటి విపత్కర పరిస్థితిలో దురదృష్టవశాత్తు తన మూల వనరుల అంతానికి అంచున తాను ఉన్నట్లు గ్రహిస్తాడు. చాలా క్లిష్టమైన ఈ సమస్యను సరళతరం చేయడానికి భూ వాతావరణంలో ఒక యుక్తి ఉంది. ఆ యుక్తి అసంబద్ధంగా కనిపించవచ్చు. కాని దురదృష్టవశాత్తు అది అభూత కల్పన కంటే చాలా ఘోరంగా వుంది. అది విపత్తు ఒక హఠాత్పరిణామం జరిగితే, తరువాత అదే మెరుగ్గా అవ్వవచ్చు. నిషేధాలు, అసాధ్యాలు, నియమాలలో ప్రతి ఒక్కరూ చిక్కుకుపోయి, ప్రతిక్షణం క్లిష్టంగా మారి ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోతున్నట్లు అనిపిస్తుంది. నిజంగా ప్రతిదీ కూల్చివేయబడితే బహుశా అది ఉత్తమంగా తరువాత రూపుదిద్దుకోగలదనే ఒక ప్రశంసనీయమైన ఉపాయం ఒకటి వాతావరణంలో ఉన్నది. అన్ని ప్రభుత్వాలు తమకు తాము అటువంటి పరిస్థితుల్లో చిక్కించపజేసుకొన్నాయి.

ఆ పరిస్థితులే వారిని కట్టేసినట్లు ముందుకు సాగడానికి వీటినన్నింటినీ త్రెంచి వేసుకోవాలని వారికి అనిపిస్తున్నట్లు ఉంది. (నిశ్శబ్దం) దురదృష్టవశాత్తు ఇది సంభావ్యత అవకాశాన్ని మించి ఉంది. ఇది చాలా తీవ్రమైన బెదిరింపు. జీవితం ఇంకా అసాధ్యమన్నట్లు అవ్వలేదు ఎందుకంటే మనిషి విపత్తు నుండీ బయటకు రావడానికి అశక్తుడుగా ఉన్నట్లు భావిస్తున్నాడు. సమస్యల గందరగోళంలో మానవజాతి తనను బంధించుకొంది. ఇది ఒక నీడలాంటిది. దురదృష్టవశాత్తు చాలా క్రియాశీలకమైన నీడ. అది ఒక కొత్త ఆశకు చెందినది, మానవచేతనలో పైకెగిసినది, మరింత సామరస్యం కోసం ఏర్పడిన ఒక ఆవశ్యకత, ఒక ఆశ. ఈ ఆవశ్యకత జీవితానికి మల్లేనే చాలా తీక్షణమైనది. ఇప్పుడది సంభాళించబడుతుంది, దానికే అది మరింత విరుద్ధమైనదిగా అవుతుంది. ఏదో ఒక విస్ఫోటనమే జరుగుతుందేమో అని ఆశించేలా ఈ వైరుధ్యాలు ఒకదానికొకటి ఎదురుపడుతున్నాయి.

CWM 9:168-69

నిర్ణయాత్మక మలుపు

అన్నింటికన్నా తెలుసుకోవాల్సిన ఒక పెద్ద సమస్య ఏమిటంటే, మానవీయత స్వచ్ఛమైన బంగారం స్థాయికి చేరుకుందా? లేదా ఇంకా పుటం పెట్టవలసిన అవసరం ఉందా? అని.

ఒక విషయం నిరూపణమౌతుంది. మానవీయత ఇంకా మేలిమి బంగారం స్థాయికి మారలేదు. అది సుస్పష్టం.

కానీ ప్రపంచ చరిత్రలో ఏదో జరిగింది. అది మానవజాతిలో చాలా కొద్దిమంది, ఎంపిక చేయబడిన వారు మాత్రం స్వచ్ఛమైన బంగారంలా రూపాంతరం చెందడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారని, వారు హింస అనేది లేకుండానే తమ శక్తిని, విధ్వంసం లేకుండా నాయకత్వాన్ని విపత్తు లేకుండా తమ ధైర్యాన్ని ప్రదర్శించి రూపాంతరం చెందగలరని మనం ఆశించేలా చేస్తుంది. కానీ తర్వాతి పేరాలో శ్రీ అరవిందులు సమాధానమిస్తున్నారిలా: "ఒకసారి మనిషి ఆధ్యాత్మికపరంగా ఉండేందుకు అంగీకరించగల్గితే..." సమ్మతించగల్గితే.. అతనిలో భాగమేదో 'ఆధ్యాత్మికం' కోసం - అడుగుతుంది, ఆకాంక్షిస్తుంది, కాని తక్కినదంతా దానిని నిరాకరించి ఎప్పటిలాగే కొనసాగాలని కోరుకొంటుంది. మిశ్రమ లోహం కొలిమిలో కాలి శుభ్రపడాల్సి ఉంది.

ఈ సమయంలో మనం మరోసారి పృథ్వి చరిత్రలో ఒక నిర్ణయాత్మక మలుపులో ఉన్నాము. ప్రతి వైపు నుండీ 'అసలేం జరుగబోతుంది' అని నన్ను ప్రశ్నిస్తున్నారు. ప్రతిచోటా వేదన, నిరీక్షణ, భయం. ఏం జరుగబోతోంది? అని. నా దగ్గర ఒకే సమాధానం ఉంది. ఈ మానవుడు ఆధ్యాత్మీకరించబడడానికి అంగీకరించగల్గితే.....

బహుశా కొద్దిమంది వ్యక్తులు స్వచ్ఛమైన బంగారంగా మారితే సరిపోతుంది. ఎందుకంటే ఈ ఘటన సంభావ్యతను, గమనాన్ని మార్చడానికి సరిపోతుంది. మేము ఈ అవసరాన్ని చాలా అత్యవసర మార్గంలో ఎదుర్కొంటున్నాము.

పరమాత్మ మన నుండి వాంఛించే ఈ ధైర్యాన్ని, వీరత్వాన్ని వ్యక్తి తన సొంత కష్టాలు, తన లోపాలను, తన స్వంత అస్పష్టతలతో పోరాడడానికి ఎందుకు ఉపయోగించకూడదు? మొత్తం నాగరికతను అంధకారంలో

ముంచెత్తే భయంకరమైన, భారీ విధ్వంసాలలో ఒక దానిని, మరోసారి దాటవలసిన అవసరం లేకుండా, అంతర్గత శుద్ధి కొలిమిలో వీరోచితంగా ఎందుకు దహించబడకూడదు? ఇదే మన ముందున్న సమస్య, దీనిని ప్రతి ఒక్కరూ తమ స్వంత మార్గంలో పరిష్కరించుకోవాలి.

ఈ సాయంత్రం, నన్ను అడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానం ఇస్తున్నాను. అది శ్రీ అరవిందులు చెప్పిన దాని నుండే.

"ఒకసారి మనిషి ఆధ్యాత్మీకరించబడడానికి సమ్మతిస్తే..." ఇక్కడ నేను జోడిస్తున్నాను - మానవీయ దృక్కోణం నుండీ... కాలం ఒత్తిడి చేస్తోంది.

CWM 9:74-75

ప్రభాతానికి ముందు రాత్రి

ప్రస్తుత పరిస్థితుల గురించి విలపిస్తున్న మీ సమీక్షకులకైనా ప్రస్తుతానికి చల్లని ఓదార్పును ఇవ్వగలనా అని భయపడుతున్నాను. ప్రస్తుత పరిస్థితులు చాలా చెడుగా, అధ్వాన్నంగా తయారవుతున్నాయి. అవి ఏ సమయంలోనైనా సాధ్యమైనంత ఘోరంగా, ఇంకా అధ్వాన్నంగా పెరగవచ్చు. విరుద్ధమైనది అది ఏదయినా ప్రస్తుత గందరగోళమైన ప్రపంచంలో సంభవించేలా కనిపిస్తుంది. బయటకు ప్రకటితమయ్యే మానవీయతను విముక్త పరచడానికి ఒక ఉత్తమ ప్రపంచం మనుగడలోకి రావడానికి, ఇదంతా అవసరమని వాళ్ళు గ్రహించడం చాలా ఉత్తమం. ఇదంతా తరువాత కాలంలో జరగడానికి, వాయిదా వేయడానికి జరుగలేదు. యోగంలో వ్యక్తిలో దాగి లేదా సక్రియంగా ఉన్న అంశాలన్నీ వెలుగులోకి తేబడాలి. తద్వారా అదే శుద్ధీకరణ నిమిత్తం అవన్నీ లోలోతుల్లో నుండి బయటకు ఉబికి రావడానికి లేదా బయటకు త్రోసివేయబడటానికి పరస్పరం పెనుగులాడుకోవచ్చు. ఒక సామెతను వారంతా గుర్తుపెట్టుకోవాలి: ప్రభాతానికి ముందు రాత్రి గాఢాంధకారంలో ఉంటుంది. అలాగే ప్రభాత ఆగమనం నిర్నిరోధమైనది. వారంతా ఇది కూడా గుర్తు పెట్టుకోవాలి. నూతన ప్రపంచం మేము దర్శించిన దాని రాక పాత ప్రపంచంమల్లే అల్లిక, అమరికతో ఉండదు. నమూనాలోనే తేడా ఉంటుంది.

కానీ అది వేరే సాధనాల ద్వారా వస్తుంది. బయట నుండీ కాదు, ఆంతర్యం నుండి వస్తుంది. కాబట్టి ఉత్తమ మార్గమన్నది బాహ్యంలో సంభవించే దు:ఖపూరితమైన వాటితో ఆక్రమించబడుతూ ఉండకూడదు. కాని వాటికవిగా

ఆంతర్యంలో ఎదగాలి. తద్వారా నూతన ప్రపంచానికీ, అది ఇక ఏ రూపమైన తీసుకోవచ్చు. దానికై సంసిద్ధంగా ఉండాలి.

CWSA 31:691

భారీవరద

(ప్రళయానికి సంబంధించిన అనుభవాన్ని గురించి మదర్ కథనం):

గత రాత్రి, సరిగ్గా 10 నుండి 11 గంటల మధ్య ఆసక్తికర సంఘటన ఒకటి జరిగింది. నేను ఒక బండిలో ఉన్నాను. నేను ఆ బండిని సరిగ్గా చూడలేదు కానీ, నేను దానిలో ఉన్నాను. నా ముందు ఎవరో వ్యక్తి బండిని నడుపుతున్నాడు, కానీ నేను ఆ వ్యక్తి వెనుక భాగాన్ని మాత్రమే చూశాను. నేను ఆ వ్యక్తి ఎవరనే విషయాన్ని పట్టించుకోలేదు- అతను కేవలం నడపడానికే ఉన్నాడు.

అది విధ్వంస తలుపులు తెరుచుకున్నట్లుగా ఉంది. వరదలు - సముద్రమంత ముంపు - కిందకు దేని మీదకో దూసుకు వస్తున్నాయి.... భూమి మీదకా? ఆపనలవి కాని శక్తితో, పిచ్చి వేగంతో ప్రవహించే బలీయమైన ప్రవాహం. ఆ నీరు ఉప్పునీరు, ఆ నీటికి పారదర్శకత లేదు. నీటి ప్రవాహానికంటే ముందు ఒక నిర్దిష్ట ప్రదేశానికి చేరుకోవడం అత్యవసరం. అంటే నాకంటే ముందు అక్కడకి నీరు చేరినట్లయితే, ఏమీ చేయలేము. అలా కాక నేను అక్కడికి ముందుగా చేరుకుంటే(నేను చెప్తున్న "నేను", శరీరానికి సంబంధించిన నేను కాదు), ఒకవేళ నేను అవతల తీరానికి, నీటి ప్రవాహానికంటే ముందు చేరుకుంటే, నేను పూర్తిగా సురక్షితంగా ఉంటాను. ఆ సురక్షిత స్థానం నుంచి, నేను సహాయం చేయగలను, నా వెనకాల ఉన్నవారికి సహాయం చేసే అవకాశం నాకు ఉంటుంది.

ఆ బండి ముంపుకంటే వేగంగా ముందుకు వెళ్తోంది (నేను బండి ముందుకు వెళ్లడం చూశాను, ఇంకా దాని కదలిక ద్వారా అనుభూతి చెందాను) అది బలీయమైన వరదే, కానీ బండి దానికంటే వేగంగా ముందుకు వెళ్తోంది. అది చాలా అద్భుతంగా ఉంది. దారిలో కొన్ని స్థానాలలో కొన్ని ప్రత్యేక ఇబ్బందికర ప్రమాదకర స్థలాలు ఉన్నాయి, అయితే నేను వాటిని ప్రవాహం కంటే ముందే దాటుకుంటూ వెళ్లాను, అంటే నీరు ఆ మార్గాన్ని అడ్డుకోడానికి కొద్దిసేపటి ముందు నేను దానిని దాటాను. మేము ముందుకు వెళుతూనే

ఉన్నాము. అప్పుడు చివరి ప్రయత్నంతో (నిజానికి ప్రయత్నమే లేదు, ఉన్నది సంకల్పం మాత్రమే), చివరి ప్రేరేపణ ద్వారా, మేము అవతలి తీరానికి చేరుకున్నాము. అప్పుడు నీరు కూడా ప్రవాహంలా వెన్నంటి వచ్చింది. అది అద్భుతమైన వేగంతో వచ్చింది. మేము అనుకున్నది సాధించాం. అప్పుడు అవతలి తీరం రంగు మారింది. అది... దాని రంగు ప్రధానంగా నీలంగా మారింది. ఆ బలిష్టమైన నీలం రంగు, అది శక్తి, భౌతిక ప్రపంచంలో ఎక్కువగా ప్రభావం చూపే నిర్వహణ శక్తి. మేము ఆవల తీరంలో ఉన్నాము, అక్కడ బండి ఆగిపోయింది. మొత్తం సమయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని, మార్గం నుంచి అటు ఇటు మరలకుండా, మేము వేగంగా వెళ్తున్నాము, నేను చుట్టూతా చూస్తూ, 'ఆ.., ఇప్పుడు నేను నా వెనుక ఉన్నవారికి సహాయం చేయడం ప్రారంభించగలను' అన్నాను.

మదర్ : ఒక శిష్యునితో సంభాషణ, జూలై 12, 1960

ప్రపంచ పరిస్థితి

దానిలో దాదాపు తెలియరాని దాని లక్షణాలన్నీ ఉన్నాయి... పోల్చి చూస్తే భూమి చిన్నదిగా అనిపించింది, నువ్వు చూడు. ఉదాహరణకు వరదల సమయంలో భూమిపైకి నీరు విడుదలైనప్పుడు ఏమి జరుగుతుందో, ఇక్కడ కూడా అదే విధంగా ఉంటుంది, కానీ చాలా ఎక్కువ స్థాయిలో ఉంటుంది.

ఆహ్లాదకర విషయం ఏమిటంటే, విపరీతమైన బాణం లాంటి వేగం, ఇది నిజంగా చాలా ఆసక్తికరంగా ఉంది. నేను ఎప్పుడూ సమయానికే చేరుకుంటాను, సరిగ్గా సమయానికి, సరిగ్గా సమయానికే చేరుకుంటాను. ఒకసారి నేను అవతలి వైపుకు వెళ్ళాను (ఏమి మిగలదని స్పష్టంగా అనిపించింది, ఎందుకంటే ఇది చాలా శక్తివంతమైన వరద) ప్రమాదం ముగిసింది, ఇక పై తాకడానికి అవకాశం లేదు ఇది ప్రధాన భావన. ప్రతిదీ ఆగిపోయింది. ఇక ఏమీ తాకదు.

నేను వెనక్కి తిరిగి చూసేసరికి, నీళ్లన్నీ క్రిందకి ప్రవహిస్తున్నాయి, అప్పుడు నేను' ఇప్పుడు మనం ఇక్కడ ఏదైనా చేయగలమా చూద్దాం' అని అనుకున్నాను. నా వెనుక నాకు ఆసక్తిని కలిగించే వారు ఎవరో ఉన్నారు, ఎవరో లేదా ఏదో - అది ఏదో ఉంది, అది చాలా ఇష్టపడే విధంగా ఉంది, ఇక్కడ మరొక వైపు ఉన్నది నీలం రంగులో ఉంది. నిజానికి అవి వ్యక్తులు కాదు, కానీ నన్ను

చాలా దగ్గరగా అనుసరిస్తున్న వాటికి ప్రతినిధిగా ఉన్న జీవులు అవి. నేను అక్కడ ఉన్నప్పుడు, అది కూడా ఉంది, కానీ అది నాతో పాటు ముందుకు రాలేక పోయింది. అది వెనుక ఉండిపోయింది - నా వేగం పెరిగేకొద్దీ, దాని వేగం తగ్గింది. అది ముందుకు కొనసాగించలేకపోయింది. కానీ అది నాకు ఒక ప్రత్యేక మార్గంలో ఆసక్తిని కలిగించింది. 'ఓహ్, అతను చాలా దగ్గరగా ఉన్నాడు (అతను లేదా అది). అతను దానిని చేయగలడు.' అని నేను అనుకున్నాను. అప్పుడు ఆ సమయంలో, ఈ సమస్త విధ్వంసక సంకల్పం, తన పరికరమైన నీటితో, ప్రతీకాత్మకంగా నీరు, వేగంగా ప్రవహించి, ప్రతిచోటా వ్యాపించడం నేను చూశాను.

కానీ ఈ మార్గంలో ఉన్న వారందరినీ రక్షించే అవకాశం ఉంది, అని నేను వెంటనే అనుకున్నాను. ఇది నా మొదటి కోరిక: 'నేను వాళ్లకు దాటడానికి సహాయం చేస్తే, వాళ్లు దాటగలరో లేదో చూద్దాం.' నాకు కొన్ని ప్రమాదకర ప్రదేశాలు గుర్తుకు వచ్చాయి (గతంలో వేగంగా వెళుతున్నప్పుడు), 'ఓహ్, ఇక్కడ మనం ఇంకా దీన్ని చేయగలము, అక్కడ ఇంకా చేయవచ్చు' అని నేను గమనించాను నా చేతన అదే వేగంతో కదిలింది, నేను మార్గంలో ప్రతిదీ గమనించాను, నేను మరొక వైపుకు వెళ్లి అక్కడ స్థిరంగా ఉన్నప్పుడు, నేను తిరిగి సందేశాలను పంపడం ప్రారంభించాను.

దిగువన, నీరు గొప్ప అదును కలిగి ఉంది. ఇది నిస్సహాయంగా ఉంది. కానీ ఇక్కడ, ఈ మార్గంలో, నీరు వచ్చి ప్రవహిస్తున్నప్పటికీ కూడా... ఇప్పటికీ ఒక ఆశ ఉంది. ఈ చీలిక ప్రదేశాలను దాటడానికి ఇతరులకు సహాయం చేయడానికి నేను బహుశా నా వద్ద ఒక నిర్దిష్ట శక్తిని కలిగి ఉన్నాను. కానీ నేను నిద్రలేచినందున, నేను అది ఏమిటని చూడలేదు. కాబట్టి ప్రతిదీ ఆగిపోయింది. నేను అకస్మాత్తుగా మేల్కొన్నందున, దాని అర్థం ఏమిటో నేను తెలుసుకోలేక పోయాను.

వాహనం, ముందుకు సాగడం అనేది సందేహాత్మక ఛాయకు అతీతంగా ఉన్న సాధన. విధ్వంసక శక్తుల వేగం కంటే సాధన వేగం ఎక్కువని నాకు అర్థమైంది. ఇది నిర్దిష్ట విజయంతో ముగిసింది, ఏ సందేహాత్మక నీడా లేదు. నేను అక్కడ (చతురస్రంలో) బలంగా స్థిరపడినప్పుడు, ఈ శక్తికి సంబంధించిన భావన కలిగింది, అది ఇతరులకు సాయం చేయడానికి తగినంత శక్తి.

ఇవి విశ్వ శక్తులు. ఇది యుద్ధం అని నేను చెప్పలేను. నేను చాలా యుద్ధాలను ముందుగా దర్శించాను. ఊహించాను - విస్తృతమైన యుద్ధాలు, స్థానిక యుద్ధాలు, చాలా యుద్ధాలు - ఇప్పటి వరకు ఆ రూపంలో నాకు ఎప్పుడూ కనబడలేదు. అవి ఎల్లప్పుడూ అగ్నికీలల్లా వచ్చేవి - జ్వాలలు, మంటలు, ఇల్లు దహించుకుపోవడం. కానీ ఉప్పెనలా కాదు.

ప్రళయమా?

ఆహ్, మనం ఇప్పటికే కొన్ని చూసి ఉన్నాము. ఇప్పటి ప్రజలు చాలామంది 1962లో ప్రళయం వస్తుంది అని ప్రకటించారు...కొంతమంది భూమి అంతం అని ఊహించారు, కానీ అది అవివేకం! భూమి ఒక నిర్దిష్ట ఉద్దేశ్యంతో నిర్మించబడింది, ఆ పనులు జరగడానికి ముందు, అది అదృశ్యం కాదు.

కానీ కొన్ని మార్పులు జరగవచ్చు.

మదర్ : ఒక శిష్యునితో సంభాషణ, జూలై 12, 1960

ఈ పృథ్వి స్థితి

ఈ భూమి పరిస్థితి యిది. అది అంత తేజోమయంగా లేదు కానీ మనకింకా ఒక సాధ్యత మిగిలి ఉంది. బాహ్యంగా అన్ని విషయాలు పూర్తిగా దిగజారిపోతున్నా, ఈ విపత్తును నివారించలేకపోయినప్పటికీ మనకక్కడ నా ఉద్దేశ్యంలో ఎవరికయితే అతిమానసమొక అర్థంలేని స్వప్నం కాదో, ఎవరికైతే దాని వాస్తవికతపై విశ్వాసముందో, ఎవరికైతే దానిని సిద్ధింప జేసుకోవాలనే ఆకాంక్ష ఉందో - నేను పాండిచ్చేరి ఆశ్రమంలో చేరిన వారి గురించి చెప్పడం లేదు - ఎవరికైతే శ్రీ అరవిందులు ఇచ్చిన జ్ఞానంతో అనుబంధం ఉండి, ఆ జ్ఞానానికి అనుగుణంగా జీవించాలనుకుంటున్నారో, వారికి తమ ఆకాంక్షను సంకల్పాన్ని, ప్రయత్నాన్ని మరియు తమ శక్తులను పోగుచేసుకొని దానిని సిద్ధింపజేసుకొనే సమయాన్ని తగ్గించుకొనే ఈ అద్భుతాన్ని సాధించగల సాధ్యత వారికుంటుంది. వ్యక్తిగతంగా కొంత మేరకు సామూహికంగా దీనిని సిద్ధింప జేసుకోవడానికి కావలసిన ప్రదేశం, కాల పరిమాణాన్ని జయించగలుగుతారు. కాలాన్ని ప్రయత్న తీవ్రతతో భర్తీ చేసి తగినంత వేగంతో, తగినంత దూరం ప్రస్తుత ప్రపంచ పరిస్థితి యొక్క పరిణామాల నుండి తమను విడిపించుకోగలిగే సాధ్యత, శక్తి, సామర్థ్యం, మొదలగు సత్యాలను ఎంతగా కేంద్రీకరించాలంటే ఈ స్థితి వలననే వారు

ఈ పరిణామాలకతీతంగా ఉండగలరు. వాటికన్న పైన భద్రంగా ఉండగలరు. ఆ వెలుగు సత్యాల రక్షణను ఆస్వాదించగలరు. నిర్మలత, అంతర పరివర్తన వలన కలిగిన దివ్య నైర్మల్యం. అప్పుడు ఒక తుఫాను ఈ ప్రపంచాన్ని చుట్టి వెళ్ళినా భవితపై ఈ మహత్తరమైన ఆశను నశింప చెయ్యలేదు. ఆ పెనుగాలి ఆరంభంలో ఉన్న సిద్ధిని తుడిచివేయలేదు. సులభతరమయిన ప్రశాంతిలో నిదురలోకి పోక సంఘటనలను తమ స్వీయ లయబద్ధత జరిగిపోనీయకుండా ఒక వ్యక్తి తన సంకల్పాన్ని, ఉత్సాహాన్ని, ఆకాంక్షను తీవ్రతరం చేసుకొని వెలుగులోకి, పైకి ఎగసి, తమ శిరసును పైకెత్తగలరు. తగినంత విశాలమైన జాగా చెలరేగే తుఫానును దాటి ఎదగటానికి, ప్రవర్ధమానం కావటానికి ఉంటుంది. ఇది సుసాధ్యం. గత యుద్ధంలో అది అప్పటికే చిన్నగా ప్రారంభమయింది. శ్రీ అరవిందులు ఉన్నప్పుడే అది మళ్ళీ జరుగవచ్చు. కానీ దానిని కావాలనుకోవాలి. తాను చేయవలసిన పనిని వీలయినంత నిజాయితీతో సంపూర్ణంగా చేయాలి.

CWM 9:169-171

ప్రపంచ యుద్ధం

"ఒకవేళ యుద్ధం కనుక వస్తే అది అధికశాతం మానవతను నాశనం చేయటమే కాక, అణు ప్రసారం వలన జీవించి వున్న వారి జీవన పరిస్థితులను దుర్భరం చేస్తుంది. ఒకవేళ అటువంటి యుద్ధం వచ్చే అవకాశం ఇంకా ఉంటే అది అతిమానస సత్యం మరియు కొత్త జాతి ఆవిర్భావాన్ని ప్రభావితం చేయదా?"

"ఇవన్నీ కూడా మానసికమయిన ఊహాగానాలు. ఈ మానసిక ఊహల ప్రపంచంలోకి అడుగు పెడితే సమస్యలకీ, వాటి పరిష్కారాలకీ అంతు ఉండదు. కానీ అదంతా మిమ్మల్ని ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు తీసుకువెళ్ళలేదు."

"మనసుకు చాలా ఆరోగ్యకరమైన, భద్రమైన వైఖరి ఏమిటంటే మనకు చాలా ఆశాజనకంగా, దృఢంగా ప్రస్తుత స్థితిని అతిమానస సృష్టి అనుసరించి వస్తుందని చెప్పి ఉండటం, అందు వలన భవిష్యత్తుకు సంసిద్ధమయేవన్నీ, అవి ఏమయినప్పటికీ తమ ఆవిర్భావానికి కావలసిన పరిస్థితులే. మనం సరిగ్గా దర్శించలేకపోతున్నాం కాబట్టి, వాటి గురించి నిశ్శబ్దంగా ఉండటం ఉత్తమం."

CWM 15:111-112

ఉదయం నుండి అలానే ఉంది. సమ్మెలు, పోట్లాటలు, అస్తవ్యస్తాలు.

ఈ అస్తవ్యస్తతను సృజించిన వారి సాయంతోనే మళ్ళీ ఒక క్రమాన్ని పునఃప్రతిష్టించాలనే ఒక భావన. అది జరగవలసిన విషయం. సాధారణమయిన సహృదయత, అన్ని విధాలయిన నైతికము, సాంఘికమయిన నియమాల పునాది ఉన్నప్పటికీ - అంతా నేలమట్టమయిపోయింది. వ్యక్తి పైకి లేవాలి. దైవ సంకల్పం, దివ్యమయిన సామరస్యత అక్కడ ఉండాలి. మనకు కావాలసినదదే. ఎవరైతే సాధారణ న్యాయానికి, సాధారణ సాంఘిక సంప్రదాయాలకు వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు చేసారో తామొక ఉన్నత చేతనకూ, నిజమైన సత్యానికీ సంబంధంలో ఉన్నారనీ ఋజువు చేస్తారు.

ఇది చేయటానికి సరైన సమయం (పైకి ఎగసినట్లుగా శ్రీమాత సంజ్ఞ చేస్తారు) వ్యవస్థీకరించే శక్తి దృష్టిలో, అది చాలా శక్తివంతమయిన శక్తి. అదొక అద్భుతం. ఈ శక్తిని అత్యున్నత స్థాయికి చెందిన సత్యమయిన చేతన అధీనంలో ఉంచినట్లయితే కొంత దేనినయినా సాధించవచ్చు.

ఎవరైనా సరే పైకి దూకడానికి ప్రయత్నించాలి.

క్రమబద్ధతను పునః ప్రతిష్టించాలనుకొనే వారందరూ పాత ఆలోచనలోకి వెనుకకు లాగుతారు. అందువలన వారెపుడూ సఫలీకృతులు కాలేరు. అది ముగిసిపోయింది. మంచి కోసమే ముగింపుకు వచ్చేసింది. మనం ఊర్ధ్వ ముఖంగా వెళ్తున్నాం. కేవలం ఎవరైతే పైకి లేవగలుగుతారో వాళ్ళే పని చేయగలుగుతారు.

మీకు అడగటానికి ఏమీ లేదా?

నేను ఏ దిశగా కదులుతున్నానేది నాకు సరిగ్గా తెలియదు. ఒకే దిశ ఉంది. భగవంతునివైపుకి. మీకు తెలుసు కదా? అది బాహ్యంగా ఎంతో అంతరంగంలో కూడా అంతే. ఎంత ఊర్ధ్వ ముఖమో అంతే అధోముఖంగా కూడా ఉంటుంది. అది అన్ని దిశలా వ్యాపించింది. ప్రపంచం కూడా తానే. అందులో భగవంతుణ్ణి కనుగొనేందుకు ఆయనను అంటిపెట్టుకొని ఉండాలి. కేవలం ఆయననే. మరో మార్గం లేదు.

*

రాగల మహా విపత్తు

కొద్ది రోజుల క్రితమే ఆ పెను ప్రమాదం పొంచి ఉన్న భావన కలిగింది. ఆ క్షణంలో నాలో సర్వస్వం (ఎలా చెప్పాలి) నిజమైన విజయం కోసం ఆకాంక్ష అనవచ్చు ఇదో - అదో కావాలనుకోవటం కాదు. నిజమైన విజయం. ఇదే అన్ని కష్టాలనీ తెచ్చిపెట్టింది - ఈ ప్రత్యేకమయిన సంకల్పాలు. అప్పుడు అకస్మాత్తుగా ఒక వెలుగులాగ అంతా గోచరించింది. విజయం సంభవం అని తెలియజేస్తున్నది. అయినప్పటికీ ఒక అద్భుతం కాదు. అదిఒక ప్రమేయం, ఒక సర్వోన్నత, ప్రజ్ఞ యొక్క జోక్యం. అది యథార్థంగా, స్థూలంగా ఉంటుందా? మనం చూద్దాం. అది వస్తుంది. అది యిలా వస్తుంది. (ఒక ఎత్తులో రెండు అరచేతులూ క్రింది వైపుకు చూపుతూ) ఒక సాధ్యతలా.

లేదు అది చాలా ఇటీవలి కాలంలో జరిగింది. అది అకస్మాత్తుగా జరిగింది అనలేను కొద్ది రోజులలోనే సంభవించింది.

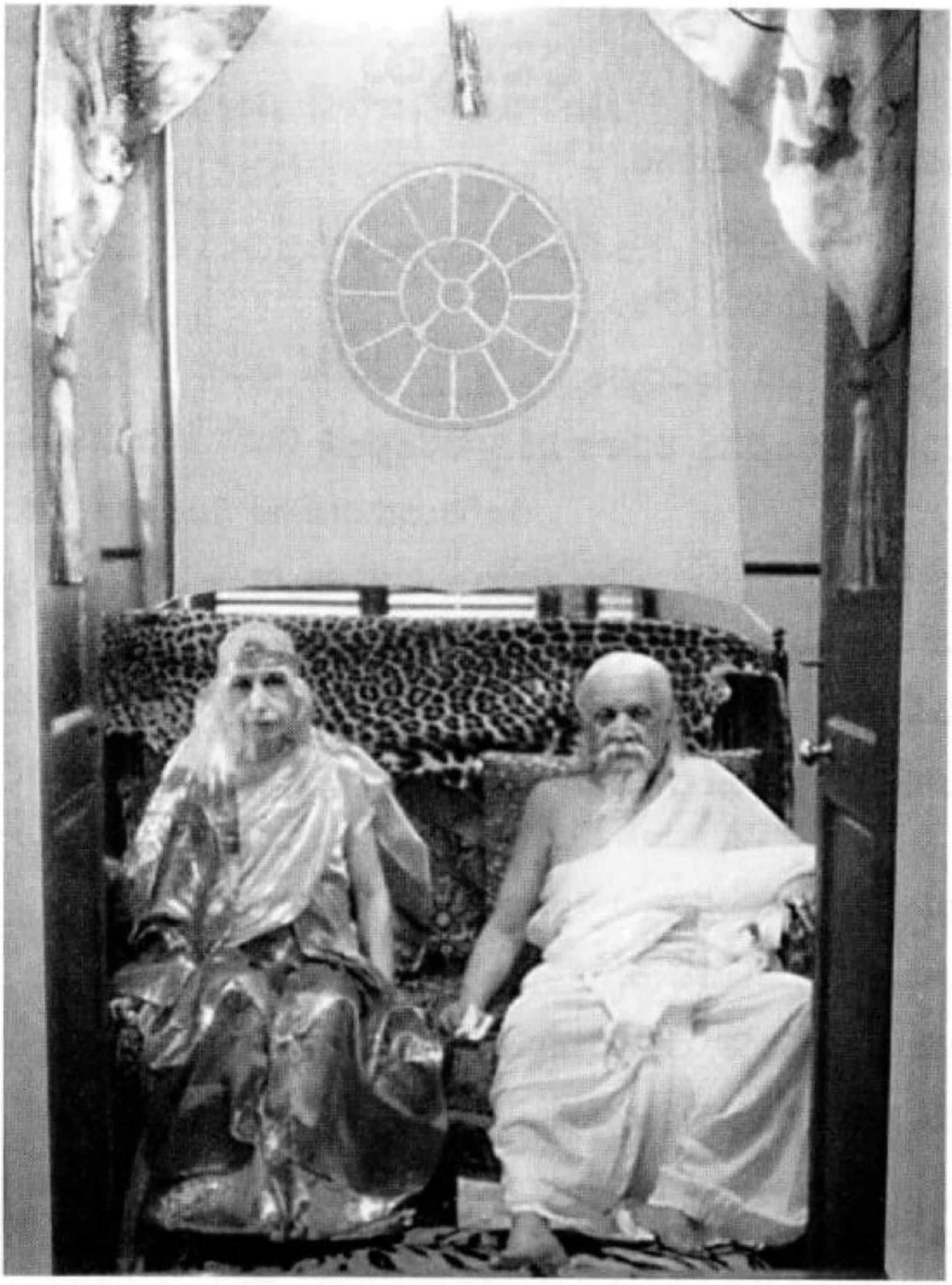
ఎందుకంటే కొంతకాలం నేను చాలా అనుమానించాను.

అది అంత మంచి వైఖరి కాదు.

నాకా వైఖరి లేదు కానీ ఏదో నిరాశావాద వాతావరణం కమ్ముకుంది.

భగవంతుణ్ణి కోరుకొనే వారు దైవం ఈ వాతావరణాన్ని ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా కల్పిస్తుందని అనుకోరు. మీరు దానిని పట్టించుకోకూడదు. ఎందుకంటే అది అసుర మార్గం. ఈ నిరాశావాదం అసురుడి ఆయుధం. అతను ఈ పరిస్థితిని గుర్తిస్తాడు. (కంపించడం యొక్క సంజ్ఞ). మంచిది. నేను సాధ్యమనుకున్నది సిద్ధిస్తే అది నిజంగా సహజంగా అసుర శక్తులపై ఒక ఖచ్చితమయిన విజయం అవుతుంది. అతను వీలయినంత బాగా పోరాడుతాడు. అది ఎల్లప్పుడూ ఒక అసురుడే. మీరు నిరాశావాదపు తోకను చూసిన వెంటనే అది ఒక అసురుడని తెలుసుకోండి. అది అతని గొప్ప ఆయుధం.

CWM 11:256-57 శ్రీమాత

ఇది నీకు, అలాగే ప్రతిఒక్కరికీ ఇబ్బందికరమైన తరుణం అని నాకు తెలుసు. అలాగే మొత్తం ప్రపంచానికి కూడాను; గందరగోళం, సమస్య, అస్తవ్యస్తత, చింతాగ్రస్తత ప్రతిచోటా, అన్ని విషయాల్లో ఉండడమన్నది సాధారణ స్థితి. ఉత్తమమైన అంశాలు ఉత్పన్నమవ్వవలసి ఉంది. అవి ఒక తెర వెనుక వృద్ధి చెందుతూ సంసిద్ధమౌతున్నాయి. అధ్వాన్నమైనవి ప్రతిచోట ఆధిక్యత వహిస్తున్నాయి. ప్రకాశవంతమైన ఒక తరుణం వచ్చేవరకు ఒక్కొక్క అంశంపై పట్టువిడువకుండా ఉండాలి.

భవిష్యత్తు

అంతరించేను కలియుగం,
అవతరించేను దైవం.
విప్లవాగ్నిలో రగిలెను లోకం.
విష్ణుహస్తాన్ని వీడి సుదర్శనం
అవనిని ఆవరించెను. నవశకానికిది ఆరంభం.

వెనకటిదంతా నుసియై రాలిపోవును,
నామరహితమై ఇలనుండి మాయమౌను.
నరుడి విశాలవృద్ధిని అరికట్టే సంకెళ్లు
పటాపంచలౌను, బంధములు విడిపోవును.

స్వేచ్ఛ, దైవం, అమరత్వాలత్రయం
మూడింటిదీ ఒకటేతత్వం.
ప్రేమ, ప్రజ్ఞ, ధర్మం, ఆనందమప్రతిహతబలం,
అనుచ్యమైనహ్లాదంలో అవుతాయి ఐక్యం.

ఏనాడో ఊహించిన లోకం, నేడు కాబోతోంది నిజం,
పట్మోస్లోజాన్దర్శనం, షెల్లీ కవిత్వ మహత్యం,
కల అని, కల్లని లోకులు కాదన్న అద్భుతం,
విరిసిన ఆనందపురి, స్వాగతించు స్వర్ణయుగం.

కలియుగం ఈనాడు అంతరిస్తోంది
గతిస్తున్న గతం తుదిశ్వాస విడుస్తోంది
అఖిలావని అతలాకుతలమవుతోంది,
మాలిన్యం లేని పుడమి పునీతమవుతోంది.

ఇది మానవప్రగతి కలియుగం అంతరించి
స్వర్ణయుగం వచ్చింది. పాపాలని పరిహరించి,
వేదనలన్నీ తీర్చె ఎదలో కొలువైన దైవం
మొదలాయెను మానవుడి అంతులేని పయనం.

ఎన్నోయుగాల బాధల పీడనిపట్టు
ఊపిరాడనీయక నరుని చుట్టుముట్టు
వెనకటి పీడల అగ్గి ఆగక రగులుతోంది.
కాస్తంత తీపిని, ఇంకొంత చేవని బతుకు కోరుతోంది.

దిక్కులుతాకే రెక్కలతో నింగికి ఎగశాడు
ఎదలో ఆరని తపనలతో భానుడిలా వెలిగాడు.
అనంతం అతడి జన్మస్థానం,
అమరత్వం తన ఆఖరు గమ్యం.

ఆత్మతేజం పార్థివ దేహాన్ని పూరిస్తోంది,
సురలోకం చేతులు చాచి భువిని స్పృశిస్తోంది.
జననాలనగాలను దాటి నింగిని తాకెను మానవుడు.
తనబాటకు బాసటయై నిలిచి అనుగ్రహించెను దేవుడు.

ప్రపంచం రక్షింపబడాలి

ఏది ఏమైనా (రకరకాల ప్రశ్నలకు జవాబులు) అదంతా ప్రస్తుత మానవ నాగరికత గురించిన ప్రశ్న కంటే భిన్నమైన విషయం. రక్షించబడవలసింది ఇదికాదు. ఈ ప్రపంచం రక్షింపబడాలి; దీన్ని కాపాడాలి. ఈ కార్యం ఏమంత సులువు అయినది కాదు. గాని ఇది జరగాలి. కొందరు కోరుకున్నట్లు, ఊహించినట్లు, వారు అనుకొన్న రీతిలో అంతత్వరగా కాకున్నా ఇది జరగాలి. ప్రస్తుత మున్న నాగరికత తప్పక మారాలి. అది ఒక విధ్వంసం వల్ల నా లేక ఒక మహా సత్యపీఠంపై ఒక నవీన నిర్మాణం ద్వారానా అన్నదే ఇక్కడ విషయం.

మదర్ ఈ ప్రశ్నను అలాగే ఎటూ తేల్చకుండా ఉంచారు. నేను కూడా అదే చెప్తాను. ఒక తెలివైన మనిషి, తాను గెల్పాక ప్రవక్త లేదా మద్రాసు జ్యోతిష్యకేంద్రానికి నిర్దేశకుడో అయ్యుంటే తప్ప ఈ స్థితిలోనే ఉండటంతోనే సరిపుచ్చుకోవల్సి ఉంటుంది. ఆశావాదమో లేదా నిరాశావాదమో సత్యం కాదు. అవి మనస్సు వైఖరులు, స్వాభావికమైన మనో స్థితిలు మాత్రమే. అటు అతి ఆశావాదంలోనో లేదా అతి నిరాశావాదంలోనో ఉండకుండా 'వేచి చూద్దాం'.

CWSA 35:221

వెనుకంజలు ముందుకు దూకడానికే

సాధారణంగా ప్రకృతిలో ఏ విషయాలైనా ఎప్పుడూ అశుభకరంగా అంతమయ్యి పోతాయనే విశ్వాసముంటుంది. ఎవరైతే వాళ్ళవాళ్ళ జీవితంలో గొప్ప విజయాలను చవిచూచి, ఆనందించారో వాళ్ళు ఆసాంతానికి దుఃఖానికి గురైయ్యారనే కథ ప్రతి ఒక్కరికీ తెలుసు. ఎవరెవరికి అసాధారణమైన శక్తియుక్తులు గలవో, వాటిని కడపటికి పోగొట్టుకొన్నారు. ఒక జాతి కూడా చాలాకాలం పాటు ఒక నమూనాగా అద్భుతమైన నాగరికతతో ఉన్నది కూడా ఎంతగా వెలిగిందో అంత గుర్తుంచుకోనంత దయనీయ స్థితికి ఆ జాతి, ఆ నాగరికత నశించిపోయింది. ఈ పుడమి కథ ఓటములు వెంబడించే విజయాల గాథగానే కన్పిస్తుంది గానీ విజయాలు వెంబడించే పరాజయాల గాథగా కనిపించడం లేదు.

కాని నిజానికి విశ్వసంబంధమైన దైవానికి చెందిన విషయాలను గూర్చిన ప్రశ్న తలెత్తినప్పుడు సత్యమన్నది తనకు తాను ఎలా అభివ్యక్తమౌతుందో తెలుసుకొనే నిమిత్తం, విశ్వజనీనమైన దృష్టి, దైవికపరమైన అవగాహన కావాల్సి ఉంటుంది. మనుషుల్లో సామాన్యంగా ఒకరకమైన నిరాశావాదముంటుంది. అవి ఏవైనా గాని శుభకరంగా మొదలైనా, చెడ్డగానే ముగిసిపోతాయని అంటుంది. అది నిజానికి వాళ్ళలోని బలహీనత, కపటం, దంభం, దుష్టత, ఎప్పటికీ దానిదే పైచేయిలా కనిపిస్తుంది.

అందుకే వాళ్ళ వ్యక్తిగత కోణంలో ప్రపంచాన్ని చూచిన వాళ్ళంతా 'ప్రపంచం దుష్టమైనది, దీనిని అంతం చేసేయ్యాలి, ఎంత వీలైతే అంతగా దీని నుండి బయట పడాలి' అన్నారు. ప్రబోధకులంతా దీనిని బోధించారు. కాని వారి బోధ వారి మానవీయ వ్యక్తిగత కోణంలో వుండి వాళ్ళ దృష్టి చాలా

సంకుచితంగా ఉందనే నిరూపించింది. నిజానికి ప్రకృతి చలనాలు కెరటాల్లాంటివి. అవి ముందుకు సాగివస్తాయి. మళ్ళీ వెనుకకు పోతాయి, మళ్ళీ ముందుకు, మళ్ళీ వెనుకకు... సార్వజనీన జీవనంలో పార్థివ జీవనంలో చూడడానికి వెనుకంజ లాగా ఉన్నా, వికాసోన్ముఖమైన, ముందడుగు అది. ఈ వెనుకంజలు, ఉపసంహారణలు బయటకు కనిపించేవే. తాను వెనుకకు ఒక అడుగు తీసుకున్నాడంటే, ఇక ముందుకు దూకుతాడు. నీవు వెనుదీస్తున్నట్లు కనిపించినా అది మున్ముందుకు సాగిపోయే నిమిత్తమే.

CWM 4:22-23

సత్యమా లేక అగాధమా!

(నూతన సంవత్సర సందేశాన్ని గూర్చి "మనుషులు, దేశాలు, ఖండాలు! ఇక్కడ ఎంపిక తప్పించుకోలేనిది. సత్యమా లేక అగాధమా?" ఒక సాధకుడు మీ సందేశంలో 'అగాధం' అన్న దాని అర్థమేమిటి? అని మదర్‌ని అడిగాడు. మదర్ దీనికి ఆంగ్లంలో జవాబిచ్చారు).

ఈ క్షణాన ఒక ఉద్రిక్తత నెలకొని ఉంది. వారంతా యుద్ధం మొదలు పెట్టేందుకు సిద్ధంగా ఉన్నారు. ఒక అంధకాంక్షను ఈ ప్రజలు వాళ్ళ అంతర్జాతీయ సంబంధాల్లోకి తెస్తున్నారు. ఈ పరిస్థితి మూలంలో వున్నదంతా భయం, ఒక మామూలు అపనమ్మకం, వాళ్ళు నమ్మే స్వప్రయోజనాలు (డబ్బు, వ్యాపారం) ఈ మూడింటి కలయిక. ఎప్పుడైతే ఈ మూడూ మానవత్వంలోని అధమ కాంక్షల్ని తెరమీదకు వచ్చినప్పుడు, అప్పుడు దాన్నే నేను 'అగాధం' అని పిలిచాను.

ఒక వ్యక్తి దైవాన్వేషణకు తన జీవితాన్ని సమర్పించుకోవాలని నిశ్చయించు కొన్నప్పుడు అతడు గనుక నిజాయితీకలవాడైతే, అతని సంకల్పంలో చిత్తశుద్ధి ఉంటే, దానితో నిజాయితీగా పని చేస్తుంటే, ఇక ఖచ్చితంగా భయానికి ఆస్కారం ఉండదు. ఎందుకంటే అతనికి ఇప్పుడు జరుగుతున్నది లేదా జరుగబోయేది అతనిని సాక్షాత్కారానికి దగ్గర దారిలో నడిపించగలదు.

అది దైవానుగ్రహం నుండీ వచ్చే ప్రతిస్పందన. దివ్యానుగ్రహమంటే ప్రతిదాన్నీ నీ జీవితం కోసం మెత్తగా సుగమం చేసిపెడుతుందని ఈ లోకులు నమ్ముతారు. కాని ఇది నిజం కాదు.

దైవానుగ్రహం నీ ఆకాంక్షని సిద్ధింపజేసుకోవడానికి పనిచేస్తుంది. ప్రతీది

చాలా త్వరితమైన, సమగ్రమైన సమ్యక్ సిద్ధిని పొందేందుకు సమకూర్చ బడుతుంది. అక్కడ భయపడాల్సింది లేదు.

భయమన్నది నీలో నిజాయితీ లేమి వల్ల ఏర్పడుతంది. నీవు సౌకర్యవంత జీవితాన్ని, నీకు అనుకూలమైన పరిస్థితుల్ని కోరుకొన్న పక్షంలో నీవు ఇక నియమాలను, నిబంధనలను విధించుతావు. అప్పుడు భయపడడం మొదలుపెడతావు.

కాని సాధనలో భయానికి తావులేదు.

CWM 15:180-181

పరివర్తనకు తీవ్ర వ్యతిరేకత

చాలా పెద్ద వ్యతిరేకత బాగా సచేతనంగా ఉన్న మనుషుల్లో మానసికమైన స్వీకరణా మృదుత్వం కొరవడిన కారణంగా ఎదురవుతుంది. మనస్సు దానికదిగా (శ్రీఅరవిందులు వ్రాసినట్లు) దానిదైన అజ్ఞాన పూరిత వైఖరిలోనే అన్నీ కొనసాగాలని కోరుకోవడం కారణంగా ఎదురవుతుంది. నిజానికి మనం జడం అని చెప్పుకొనే పదార్థం చాలా సున్నితంగా, తేలిగ్గా ప్రతిస్పందిస్తుంది. చాలా బాగా...! అది అసలు వ్యతిరేకించదు. ఉదాహరణకు మొక్కల్లో లేదా జంతువుల్లోనే, మనుషుల్లో కంటే వేగవంతమైన ప్రతిస్పందన కనిపిస్తుంది. ఒక వ్యవస్థీకృతమైన మనస్సుపై పనిచేయడం చాలా కష్టం. ఒక ప్రణాళిక బద్ధమైన, నిర్వహణ పూరితమైన మానసిక చేతనతో జీవించే మనుషులు రాయికి మల్లె గట్టిగా ఉంటారు. ఇదే వ్యతిరేకిస్తుంది. నా అనుభవం ప్రకారం ఏది అచేతనమైనదో అది ఖచ్చితంగా, తేలిగ్గా అనుసరించగల్గుతూ ఉంది. కుళాయి, నుండీ నీళ్ళు వదలటం, సీసాల్లో శుభ్రపరిచే ద్రవం, గాజు, స్పాంజ్ ఇలా వీటిని తిలకిస్తున్నప్పుడు సంతోషం కల్గుతుంది. ఒక స్వీకృతి తెలియజేస్తూ ఒక ఉల్లాసవంతమైన పవనంతో నిండి ఉన్నాయవి. అక్కడ అహంకారమన్నది చాలా స్వల్పం. నీవు చూడు, అది ఒక సచేతనమైన అహంకారం కాదు.

అహంకారమన్నది జీవి ఎదిగే కొద్దీ మరీ సచేతనంగా, వ్యతిరేకంగా బలపడుతూపోతుంది. తొలిదశలో, చాలా సరళ స్వభావ జీవులు, పసిపిల్లలు ముందు త్వరగా దేనికైనా స్పందిస్తారు. ఎందుకంటే వాళ్ళలో క్రమబద్ధంగా, వ్యవస్థీకృతమైన అహంకారం ఉండదు. కాని ఈ పెద్దవాళ్ళు ఎవరెవరు వాళ్ళపైన వాళ్ళు పనిచేశారో వాళ్ళపైనే వాళ్ళు ఆధిక్యత సంపాదించారో,

ఎవరు వ్యవస్థీకరించుకొన్నారో, ఎవరు ఉక్కుతో తయారైన అహంకారంతో ఉన్నారో, వాళ్ళందరికీ ఇది చాలా కష్టం.

దీనంతటికీ అతీతంగా పోయి, తమ అహంకారాన్ని సమర్పణ చేసుకోగల పర్యాప్త జ్ఞానంతో ఉంటే తప్ప ఇది సాధ్యం కాదు. ఈ వ్యక్తి విషయంలోనే సాక్షాత్కారం చాలా సహజంగా, గొప్పగా సంభవిస్తుంది. దాన్ని సాధించగల్గడం చాలా కష్టమే. కాని ఫలితం చాలా దూరంలో ఉన్నా, అది సంపూర్ణమైనది.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణ, జూన్ 6, 1958.

అంతిమ తీర్పు

దాని చర్య అంతిమ తీర్పులో వివరించిన దానిని పోలి వుంది, అది అదృశ్యమవ్వడానికి నియమించబడి అసత్య ప్రపంచానికి చెందినదానికి, అదే అజ్ఞాన, జడ ప్రపంచానికి చెందినా రూపాంతరం చెందగల ప్రపంచానికి మధ్యన మనం భేదమెంచేట్లుగా చేసే దాని పూర్తి సంకేతాత్మక ప్రకటన. ఒకటి ఒక వైపుకు, ఇంకొకటి ఇంకోవైపుకు సాగుతుంది. ఈ నూతన పదార్థంతో రూపాంతరం చెందగల మొత్తం ఇంకా ఎక్కువగా వ్యాపిస్తుంది, ఈ నూతన చైతన్యం ఈ రెండింటికి మధ్యన ఒక బంధం లాగ పనిచేసే వరకు పెరుగుతుంది, కానీ సరిదిద్దడానికి వీలు కానంతగా వున్నది, అసత్యానికి, అజ్ఞానానికి చెందిన మొత్తం అదృశ్యమవుతుంది. ఇది గీతలో కూడ బోధించబడింది. మనం ప్రతికూలమైనదని, అదివ్యశక్తులని పిలిచేదంతా, రూపాంతరం చెందగలిగినదంతా ఉద్ధరించబడుతుంది, నూతన చైతన్యం వైపు సాగుతుంది, మారకుండా అంధకారంలో వున్నదంతా, లేదా చెడుసంకల్పానికి చెందినదంతా నశిస్తుంది, విశ్వం నుండి అదృశ్యమవుతుంది. ఈ శక్తులకు ఉత్సాహంగా ప్రతిస్పందించిన మానవజాతి మొత్తం భాగం తప్పనిసరిగా వాటితో పాటుగా అదృశ్యమవుతుంది. అంతిమ తీర్పులో వెల్లడిచేయబడిన భావన ఇదే.

*

(**1958**, మార్చి **19**న ప్రచురితమైన ఈ సంభాషణ తర్వాత దీనిని కొనసాగించే సంభాషణ పై ప్రత్యక్ష ప్రభావాన్ని చూపించే అంతిమతీర్పు గురించిన నిర్దిష్ట వ్యాఖ్యలను ఆశ్రమ బులెటిన్' లో మదర్ జోడించారు, అదే అంశంపై **1958**, ఫిబ్రవరిలో ఒక మొత్తం పేరాను చేర్చడం జరిగింది.)

ఒక విషయం స్పష్టం : మానవజాతి అటువంటి ఒక సాధారణ ఉద్రిక్త స్థితికి చేరింది- ప్రయత్నంలో ఉద్రిక్తత, చర్యలో ఉద్రిక్తత, నిత్యజీవితంలో కూడ ఉద్రిక్తతే- అటువంటి ఎక్కువైన ఒక అత్యుత్సాహంతో, అటువంటి మొత్తం అవిశ్రాంతతత ఒక దశకు జాతి చేరిందన్నది చూపుతుంది, ఇక్కడ ప్రతిఘటనతో లేదా ముందుకు దూకడంతో జాతి ఒక నూతన చైతన్యానికి నిర్గమించాలి, లేదంటే వెనక్కు మళ్లీ అస్పష్టత, జడత్వానికి చెందిన ఒక అగాధంలో మునిగిపోవాలి.

ఈ ఉద్రిక్తత ఏదో కొంత తప్పనిసరిగా విచ్ఛేదమయ్యేంత మొత్తంగా, సర్వ సాధారణంగా వుంటుంది, ఇది అలాగే కొనసాగదు. ఇదంతా ఒక నూతన శక్తి సిద్ధాంతం, చైతన్యం, శక్తి పదార్థంలో నింపబడ్డాయనడానికి ఒక ఖచ్చితమైన సంకేతం, దీని మూల ఒత్తిడి చేతనే ఈ కుశాగ్రస్థితి ఉత్పాదనమయ్యింది. దీనిని బాహ్యంలో ఒక ఉగ్ర పరిణామాన్ని తీసుకురావాలనే ప్రకృతి చేత ఉపయోగించబడిన పాత అలవాటైన సాధనాలని అనుకోవచ్చు, కానీ ఇక్కడ ఒక నూతన దృగ్గోచర విషయం వున్నది, ఇది అక్కడక్కడా విస్తరించుకుని వున్న కొద్దిమందికి మాత్రమే స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది, ఈ దృగ్గోచర విషయం ప్రపంచంలోని ఒక అంశంలో లేదా ఒక స్థలంలో స్థానికం చేయబడి వుండదు, ఎందుకంటే సంకేతాలు భూమి మొత్తంపైన వున్న ప్రతి దేశంలో కనిపిస్తాయి : ఒక నూతనమైన, ఉన్నత, ఆరోహించే పరిష్కారాన్ని, కనుక్కోవాలనే సంకల్పము, ఒక విశాలత్వం లోకి, ఇంకా ఎక్కువ పరిపూర్ణత లోకి వృద్ధి చెందాలనే ఒక ప్రయత్నము వుంటాయి.

అటువంటి మరింత సాధారణంగా, ఎక్కువ విశాలంగా, ఎక్కువ సామూహిక స్వభావంతో వున్న భావాలు నెరవేరుతున్నాయి, ప్రపంచంలో నెరవేరే పనిలో వున్నాయి. రెండూ కలిసి ముందుకు సాగుతాయి. వినాశనానికి ఇంకా సంపూర్ణ సంభావ్యత, వినాశపు సంభావ్యతను నిరోధం లేకుండా ఎక్కువ చేసే అన్వేషణాత్మకత, ఇంతకు మునుపు ఉన్నదానికన్నా ఇంకా ఎక్కువ పరిమాణంలో వుండే ఒక వినాశనం : అదే సమయంలో ఇంకా ఎక్కువ ఉన్నత, విశాల, భావాలకు, సంకల్పాలకు చెందిన జన్మ, లేక అభివ్యక్తత వున్నపుడు అది మునుపుకన్నా ఒక విస్తారమైన, ఇంకా ఎక్కువ విశాలము, మొత్తము, పరిపూర్ణము అయిన పరిష్కారాన్ని తీసుకువస్తుంది.

ఒక ఆరోహించే పరిణామానికి చెందిన నిర్మాణాత్మకమైన, వృద్ధిచెందే

పరిపూర్ణ దివ్య శక్తులకు,ఇంకా ఇంకా ఎక్కువ శక్తివంతమైన వినాశనం చేస్తూ, నియంత్రించలేనంత ఉన్మాదంతో వున్న శక్తులకు మధ్యన ఈ సంఘర్షణ, ఈ యుద్ధము తప్పనిసరిగా, తప్పులేకుండా ఉన్నట్లుగా కనిపిస్తుంది, ఇది తన గమ్యానికి ముందు చేరాలనే జాతికి చెందిన పోటీ, యుద్ధం. సమస్త ప్రతికూల, అదివ్యశక్తులు, ప్రాణప్రపంచానికి చెందిన ఈ శక్తులు భూమి మీదకు దిగివచ్చి, భూమిని తమ చర్యకు క్షేత్రంగా ఉపయోగించు కుంటున్నట్లుగా కనిపిస్తున్నది. అదే సమయంలో ఒక నూతనమైన ఉన్నత శక్తివంతమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తి కూడ భూమికి ఒక నూతన జీవితాన్ని ఇవ్వడానికి భూమిమీదకు దిగి వచ్చింది. ఇది యుద్ధాన్ని ఇంకా తీవ్రం చేసింది. ఉగ్రత, ఇంకా స్పష్టంగా నిర్దిష్టంగా కనిపిస్తూంది, కనుకనే మనం ఒక శీఘ్రపరిష్కారాన్ని ఆశించాలి.

*

అనుగ్రహంతో ముక్తి

అతిమనసుతో ఏకతను పొంది, తనను తాను విముక్తి చెందించుకోగల మానవచైతన్యానికి చెందిన మానవజాతి పూర్తిగా రూపాంతరం చెందుతుంది. బాహ్యరూపంలో ఇంకా ప్రకటితం కాని తన భవిష్య యథార్థం వైపుగా అది కదులుతోంది. సరళమైన జంతువుకు, ప్రకృతికి దగ్గరగా వున్న భాగము ప్రకృతి చేత తిరిగి హరించి వేయబడి, పూర్తిగా జీర్ణితమౌతుంది. కానీ ఈ వక్రతకు మనసును తప్పుగా ఉపయోగించిన, కలుషితమైన మానవచైతన్య భాగం నిషేధించబడుతుంది.

అటువంటి జాతి సఫలం కాని ఒక ప్రయత్నానికి చెందినదిగా, ప్రపంచ చరిత్రలో కాలక్రమంలో అదృశ్యమైన అనేక ఇతర నిష్ఫల జాతుల్లా తొలగించబడుతుంది.

గతంలో కొద్దిమంది ప్రవక్తలకు ఇటువంటి అలౌకిక దర్శనం వుండేది, కానీ సర్వసాధారణంగా విషయాలు మిశ్రమమయ్యి, వారి అలౌకిక దర్శనంతో పాటు సమ్మతించే మానవజాతి భాగాన్ని ఉద్ధరించి, ఈ భౌతిక ప్రపంచాన్ని రూపాంతరం చెందించే అతిమానసప్రపంచ దర్శనం వారికి లేదు. వక్రత చెందిన మానవచైతన్యపు భాగంలో జన్మించిన వారికి, భరోసానివ్వడానికి విశ్వాసం ద్వారా పొందే ముక్తి బోధించబడింది : పదార్థంలో దైవం చేసిన

త్యాగం మీద విశ్వాసమున్న వారు అర్థం కాకున్నా, మేధ లేకున్నా కేవలం విశ్వాసంతోనే అప్రయత్నంగానే వేరే ప్రపంచంలో రక్షించబడతారు. వారు అతిమానస ప్రపంచాన్ని ఎప్పటికీ చూసివుండరు, పదార్థంలో దైవం యొక్క పూర్తి ప్రకటనకు దారితీసే ముకుళనాన్ని, పదార్థంలోకి దిగివచ్చిన దైవం త్యాగాన్ని చూసివుండరు.

అంతం కాదిది ఆరంభం

మనం చేసేది ఏదైనా మనం విజయవంతమైనపుడు అది ఒక ఆరంభమవుతుంది తప్ప ముగింపు కాదు. ఇది పృధ్విపైన ఒక నూతన చైతన్యానికి పునాది-అభివ్యక్తానికి చెందిన అనంత సంభావ్యతలతో వున్న ఒక చైతన్యం. అభివ్యక్తంలో శాశ్వత పురోభివృద్ధి వుంది, దానికి అతీతంగా పురోభివృద్ధి లేదు.

ఒకవేళ భౌతిక ఆచ్ఛాదన నుండి అంతరాత్మ విముక్తి లక్ష్యమైతే, అప్పుడు అతిమానసీకరణ అవసరం లేదు. ఆధ్యాత్మిక ముక్తి, నిర్వాణము సరిపోతాయి. అతి భౌతిక తలాలకు పెరగటం లక్ష్యమైనా కూడా అతిమానసీకరణ అవసరముండదు. వ్యక్తి కొంత స్వర్గంలోకి దాని ప్రభువును ఆరాధించడం ద్వారా ప్రవేశించవచ్చు. కానీ అది పురోభివృద్ధి కాదు. ఇతర ప్రపంచాలు విలక్షణ ప్రపంచాలు, ప్రతిది దాని స్వంత రకానికి, ధర్మానికి చెందినదిగా వుంటుంది. పరిణామము భూమిమీద జరుగుతుంది కాబట్టి భూమి పురోభివృద్ధికి సరైన క్షేత్రం. ఇతర ప్రపంచాలలోని జీవులు ఒక ప్రపంచం నుండి ఇంకో ప్రపంచానికి పురోగమించరు. వారు తమ స్వంత రకానికి స్థిరపడి వుంటారు. పూర్తి మత వేదాంతి అంతా బ్రహ్మమే, జీవితం ఒక స్వప్నం, ఒక అవాస్తవం, కేవలం బ్రహ్మం మాత్రమే ఉనికిలో వుంటాడు అంటాడు. వ్యక్తి ముక్తి గానీ, నిర్వాణాన్ని గానీ పొందినపుడు అతని శరీరం పడిపోయేంతవరకే జీవిస్తాడు- ఆ తర్వాత అతనికి జీవితం వుండదు.

వీళ్లు రూపాంతరాన్ని విశ్వసించరు, ఎందుకంటే వీరికి మనసు, జీవితము, శరీరము ఒక అజ్ఞానం, ఒక భ్రాంతి- రూపం లేని, అనుబంధం లేని ఆత్మ లేదా బ్రహ్మం మాత్రమే సత్యం. జీవితం అనుబంధాల ఒక అంశం: స్వచ్ఛమైన ఆత్మలో సమస్త జీవితము, అనుబంధాలు మాయమవుతాయి. ఒక భ్రమగా (రూపాంతరం చెందిన) తప్ప ఇతరమేదీ కానీ ఒక భ్రమను రూపాంతరం

చెందించే సంభావ్యత గానీ, ప్రయోజనం గానీ ఏముంది? వారికి ' నిర్వాణ జీవితమనేది' వుండదు.

అజ్ఞానాన్ని జ్ఞానంలోకి రూపాంతరీకరించడమనే విధానాన్ని ఒక లక్ష్యంగా చేసుకునేది కొన్ని యోగాలలో మాత్రమే ఉంటుంది, భావన వేరుగా వుండచ్చు- కొన్నిసార్లు ఒక దివ్యజ్ఞానం లోకి, ఒక శక్తి లేదా ఒక దివ్య స్వచ్ఛత, లేదా ఒక నైతిక పరిపూర్ణత, లేదంటే ఒక దివ్యప్రేమలోకి కావచ్చు.

అతి మనసు, పర్యవసానాలు

అతిమానసం దిగివచ్చినపుడు పర్యవసానాలు వుండవలసిన అవసరం లేదు. గొప్ప మార్పులు ఆవశ్యకంగా వుంటాయి కానీ అవి పర్యావసానానికి బద్ధమై వుండవు. పరిణామం కోసం అధిమానస శక్తుల నుండి ఒక బలమైన ఒత్తిడి వున్నపుడు, శక్తుల ప్రతిఘటన, ఘర్షణల వల్ల అక్కడ పర్యవసానాలు ఉంటాయి. అతిమానసం తన పూర్ణతలో విషయాలపై ఒక గొప్పదైన పూర్తి ఆధిపత్యంతో, నాటకీయ ఘర్షణ, ఉగ్రతలు కాని ఇతర సాధనాల చేత వచ్చే ప్రతిఘటనను అధిగమించగల సమత్వ శక్తిని కలిగివుంటుంది. సకల విషయాలు మూడు విశ్వశక్తుల ఆధీనంలో వుంటాయి- సృష్టి, స్థితి, లయం. సృష్టించబడినది కొంతకాలం నిలుస్తుంది, తర్వాత క్రిందకు రాలిపోవడం మొదలవుతుంది. వినాశక శక్తిని తీసివేయడమనేది నశింపు లేకుండా నిలిచి వుంటూ ఎప్పటికీ అభివృద్ధి చెందే ఒక సృష్టిని సూచిస్తుంది. అజ్ఞానం నుండి పురోభివృద్ధి చెందాలంటే వినాశనం అవసరం. జ్ఞానంలో, సత్య సృష్టిలో ఎటువంటి ప్రళయము లేని స్థిరమైన ఒక వికసనం ధర్మంగా వుంటుంది.

*

ఒక సాధారణ అవరోహణతో మనుష్యులు భౌతిక మనసు నుండి బయటపడరు. ఎవరైనా భౌతిక మనసులో నిలిచిపోవాలని ఎంపిక చేసుకుంటే లక్షలాది అవరోహణలు క్రిందకు దిగి వచ్చినా అతనికి తేడా వుండదు.

*

భూమిమీదకు దిగివచ్చే అతిమనసు అహంకారానికి అంటిపెట్టుకుని వుండే మనిషిలో ఏ మార్పు తీసుకురాదు.